

İDA

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Siyasal Bilgiler Fakültesi
ÖĞRENCİ BÜLTENİ

Dergi Editörü: Arş. Gör. Dr. Yücel Baştan

İktisat Bölüm Editörü: Arş. Gör. M.Selman Sağlam

Uluslararası İlişkiler Bölüm Editörü: Arş. Gör. Emrah Yağmurlu

Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölüm Editörü: Arş. Gör. Serhat Başaran

İşletme Bölüm Editörü: Arş. Gör. Rumeysa Armutçu

2023-2024 Eğitim Yılı 1. Dönem

ÖĞRENCİ BÜLTENİ

ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ
Siyasal Bilgiler Fakültesi

YAZARLAR

- Başak Kayalı
- Beyza Karabıyık
- Ecenur Erşahin
- Eylem Ayça Eroğlu
- Gökhan Demirhan
- Hazal Helin Algül
- Hilal Aytan
- Kadriye Demiroğlu
- Kemal Özdemir
- Miraç Dursun Taçkın
- Rabia Melike Eltaş
- Samet Kusur
- Simay Gayir
- Sude Düzgen
- Yağnur Erdoğan

 sbfcomu sbfcomu

 sbfcomu

Dergi tasarımıdaki yardımları için Ayşem Gülse ÖZALP'e teşekkürler.

Dergi telif hakkına sahip olup, yayımlanan makalelere ilişkin her türlü hukuki sorumluluk yazarlarına aittir. Çalışmalar orijinal olup, intihal veya sahtecilik içermemektedir.

DEKANIN KONUŞMASI

Sevgili okuyucular,

Öncelikle, böylesine önemli ve değerli bir girişimi başlatan tüm dergi ekibini kutlamak isterim. Bu tür platformlar, öğrencilerimizin düşüncelerini, fikirlerini ve yaratıcılıklarını ifade etmelerine imkân tanıyan mecralar olarak, üniversite hayatının, sadece akademik bilgi edinmekle sınırlı kalmadığını; aynı zamanda sosyal, kültürel ve entelektüel etkinliklerle bireylerin gelişimine katkıda bulunduğunu kanıtlayan birer kanıt olarak düşünülebilir. Bu bağlamda, sizlerin bu dergisi, fakültemizin öğrencilerine farklı disiplinlerden ve bölümlerden gelen düşünceleri, fikirleri ve eleştirileri keşfetme ve paylaşma fırsatı sunmakta, öğrencilerimizin çeşitli alanlarda yeteneklerini ve ilgi alanlarını yansıtmaktadır.

Bu çeşitlilik, fakültemiz öğrencilerinin zengin düşünce dünyasını ve yaratıcılığını açığa çıkarmaktadır. Ayrıca, dergi bölüm editörlerinin farklı bölümlerden araştırma görevlilerinden oluşması, bu derginin disiplinler arası bir yaklaşımla hazırlanmasına ve farklı perspektiflerin ortaya çıkmasına katkı sağlamaktadır.

Öğrencilerimizin düşünce ve ifade özgürlüğüne değer veren ve bu tür girişimlerin devamını destekleyen bir fakülte olarak derginin başarılı bir şekilde yayın hayatına devam etmesini ve fakültemizdeki öğrencilerimiz ve öğretim görevlilerimiz arasında bir köprü vazifesi görmesini temenni ediyorum.

Bu vesileyle, dergi ekibine ve katkıda bulunan herkese teşekkürlerimi sunuyorum.

Sevgi ve saygılarımla,

Prof. Dr. Veli YILANCI
Dekan V.

EDİTÖRDEN

HOŞGELDİNİZ

Sevgili Okuyucular,

Dergimizin ilk sayısı ile karşınızdayız ve bu sayıda sizleri öğrencilerimizin yazılarıyla buluşturmanın heyecanını yaşıyoruz.

Öğrenci dergimizin sayfalarında bir araya gelmiş olmamız, birbirinden farklı düşünceleri, bakış açılarını ve hikayeleri birleştirmenin gücünü temsil ediyor.

Düşündüğümüzde, kelimelerin ne kadar güçlü bir araç olduğunu fark ediyoruz. Yazı, duygularımızı, düşüncelerimizi ve deneyimlerimizi paylaşmanın en anlamlı yollarından biridir. Bu dergi, öğrenciler ve arasında bir köprü kurarak, birbirimize seslenmenin ve kendimizi ifade etmenin önemine vurgu yapmayı amaçlamaktadır.

Her bir sayfada, öğrenci yazarlarımızın kaleminden dökülen kelimelerle bir dünya kuruluyor. Bu dünya, farklı konulardaki düşüncelerin, merakların ve öğrenme isteğinin bir yansımasıdır. Okuyucularımızın bu dünyada dolaşırken, yeni fikirler keşfetmelerini, kendilerini tanımalarını ve başkalarının bakış açılarına saygı duymayı deneyimlemelerini umuyoruz.

Kelimelerin gücü, sadece düşüncelerimizi ifade etmekle kalmaz, aynı zamanda birbirimizi anlamamızı sağlar. Unutmayın ki, bu sayfalar sizin için var. Sizlerin kelimeleri, düşünceleri ve öyküleri burada yaşayacak. Okurken, bir yazarın gözünden dünyayı görmeye hazır olun, çünkü her bir yazı, bir öğrencinin hayatının bir parçasını paylaşıyor.

Umuyoruz ki, bu sayı sizi düşündürür, etkiler ve belki de diğer öğrencilere yeni bir konuyu araştırmaya veya kendi hikayelerini yazmaya teşvik eder. Düşüncelerimizi yazı ile ifade etmek, hem bireysel hem de toplumsal düzeyde önemli bir etkiye sahiptir. Bu dergi, bu etkiyi bir araya getirmenin bir aracıdır. Bu düşüncelerle 2024 yılının tüm SBF ailesine huzur ve mutluluk getirmesini umarım.

Derginin hazırlanması fikrini ortaya atan ve bu önemli görevi bana veren Veli Hocam'a ve derginin bölüm editörlüğünü yapan değerli hocalarıma teşekkürlerimi sunarım. En büyük teşekkürü ise derginin varlık sebebi olan yazarlarımıza etmek istiyorum.

Dergimizin büyümesi ve gelişmesi dileğiyle, kelimelerle dolu bir dünyaya hoş geldiniz!

Saygılarımla.

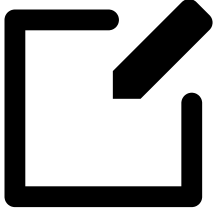
Arş. Gör. Dr. Yücel BAŞTAN
Uluslararası İlişkiler Bölümü

TÜBİTAK 2209 PROJELERİ

LİSANS ÖĞRENCİLERİNİN DE PROJE YAZABİLECEĞİNİ BİLİYOR MUYDUNUZ?

2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı, üniversitede öğrenim görmekte olan ön lisans/lisans öğrencilerinin üniversitelerden bir akademik danışman eşliğinde araştırma yapmaya ve araştırma ekosistemine katılmalarına teşvik edilmesidir.

BAŞVURU ŞARTLARI

📅 Ön lisans veya lisans öğrencisi olmak şart!

👤 Projeniz akademik danışman rehberliğinde gerçekleşmeli!

🚫 Daha önce aynı projeden TÜBİTAK desteği alınmamış olmalı!

🔄 Aynı dönemde birden fazlavbaşvuru veya devam eden bir 2209-A ya da 2209-B projesinde yer alınmamış olmalı!

👥 Bireysel veya takım başvurulabilir. Takım halinde başvuruda Proje Yürütücüsü sorumluluk alacak, maksimum 3 proje ortağı bulunabilir.

🌐 Detaylı bilgiler, başvuru süreci ve formları için hemen ziyaret et!
<https://tybs.tubitak.gov.tr>

SBF ÖĞRENCİ BÜLTENİ

SIYASET BİLİMİ VE KAMU YÖNETİMİ BÖLÜMÜ

İÇİNDEKİLER

BAŞAK KAYALI.....Atatürk'ün Karizmatik Kişiliği

GÖKHAN DEMİRHAN.....İsrail-Filistin Üzerine Bir Değerlendirme

KADRİYE DEMİROĞLU.....Ölümsüzdür Akif'in Gözünde Vatan

MİRAÇ DURSUN TAÇKIN.....Rusya-Ukrayna Savaşı ve Türkiye'nin Tutumu

RABİA MELİKE ELTAŞ.....Yalnız Gezerin Düşleri

SİMAY GAYİR.....Batı Cephesinde Yeni Birşey Yok

ARŞ. GÖR. SERHAT BAŞARAN
SİYASET BİLİMİ VE KAMU YÖNETİMİ BÖLÜM EDITÖRÜ

Herhangi konuda bir şeyler karalamaya başladığım zaman öğrenciliğimin ilk yıllarında fakültenin bir hocamızın şu sözleri hep aklıma gelir: “Okumak en kolay, önemli olan onu kâğıda dökülmektir.” Bu vesile ile fakültemizde kalem ile haşır neşir olan kıymetli öğrencilerimizin ne kadar yoğun bir emek harcadığı bir kez daha aklıma gelmektedir. Bir diğer önemli konu ise yazılan bu eserlerin kalıcı bir hale getirilerek yeni gelecek öğrencilere ışık ve rehber olmasıdır. Çünkü birçok medeniyet ve kültür bugüne kadar okunan ya da geleneksel yollar ile aktarılan bilgilerin kalıcı hale getirilmesiyle var olmuş ve bizlere rehberlik etmiştir.

Sonuç olarak ilk sayısını çıkardığımız öğrenci bültenimizin tüm öğrencilerimize birer rehber olmasını ve onlara yazma sevgisini aşılmasını temenni ederim.

ATATÜRK'ÜN KARİZMATİK KİŞİLİĞİ

İnsanların bir araya gelerek oluşturdukları örgütlerin bir lider tarafından yönetilmesiyle birlikte liderlik kavramıyla ilgili günümüze kadar birçok çalışma yapılmıştır. Liderliğin nasıl yapıldığı, liderin özelliklerinin nasıl olması gerektiği, bu özelliklerin doğuştan mı yoksa daha sonradan kazanılabilen özellikler mi olduğuyla ilgili günümüze kadar birçok çalışma yapılmıştır. Çalışmalar sonucunda çeşitli liderlik türlerinin olduğu tespit edilmiştir.

Liderlik türlerinden bir tanesi Max Weber'in öne sürdüğü karizmatik liderliktir. Karizmatik liderliği açıklamadan önce liderlik ve karizma kavramlarını inceleyelim. Liderlik kavramı TDK'ye göre 'önderlik' olarak tanımlanmaktadır. Karizma kelimesi ise Yunanca bir kelime olup "ilahi armağan" anlamına gelmektedir. Max Weber'in karizma kavramı, siyaset bilimi ve sosyoloji gibi bilim dallarında "doğuştan gelen kişisel yeteneklerle izleyicileri üzerinde olağanüstü etkiler yaratması" anlamında kullanılmaktadır. Karizma, kişiye verilen olağanüstü yetenek olmasına karşın bu yeteneklerin toplum tarafından fark edilerek kabul görmesi gerekmektedir. Toplum tarafından kabul görmeyen bir karizma tartışma konusu olacaktır. (Gürcan, 2021)

Max Weber'e göre karizmatik liderlik, liderin üstün özelliklerine dayanır. Karizmatik liderin emirlerine uyulmasının sebebi geleneklere uyulması değil, karizmatik liderin emri olmasına ve lidere duyulan inançtan kaynaklanmaktadır (Gürcan, 2021). House'un karizmatik liderlik yaklaşımında liderlerin sahip olduğu dört davranıştan bahsetmiştir. Bunlar; ideolojik hedefler belirleme ve açıklama, izleyenlere yüksek performans beklentilerini iletme, rol modelleme ve güdülerini canlandırmadır. Ülkemizdeki literatür incelendiğinde Conger ve Kanungo'a göre karizmatik lider davranışları; vizyon belirleme, geleneksel olmayan yöntemleri kullanma, kişisel güç kullanma ve ikna etme, üye ihtiyaçlarına özen gösterme, kişisel özdeşleşme sağlama, kişisel risk üstlenebilme ve mevcut durumu sürdürmeme gibi özelliklerden bahsetmişlerdir (Günçavdı, 2017).

ATATÜRK'ÜN KARİZMATİK KİŞİLİĞİ

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu ve ilk Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk'ün liderliğini incelediğimiz zaman şüphesiz dünyanın takdir ettiği bir karizmatik lider olduğunu söyleriz. Atatürk'ün çok okumasının yanı sıra doğuştan gelen stratejik liderliğini Çanakkale Kara Muharebesinde verdiği emir ile örneklendirelim. Askerin geri çekildiğini gören Mustafa Kemal askerlere “niçin kaçıyorsunuz?” demesi üzerine askerlerin “Efendim düşman!” diyerek 261 rakımlı tepeyi göstermesiyle birlikte Mustafa Kemal düşmanın 261 rakımlı tepeye ulaşarak rahatlıkla ileriye doğru yürüdüğünü görmüştür. Bunun üzerine askerin ve silahın düşmanın kuvvetine karşı yeterli olmamasına rağmen askere süngü taktırarak yere yatırmasıyla birlikte şu emri vermiştir: “Ben size taarruz emretmiyorum. Ölmeyi emrediyorum. Biz ölünceye kadar geçecek zaman içinde yerimize başka kuvvetler ve kumandanlar gelebilir.” Emirle birlikte süngü takıp yere yatan askerlerimiz düşmanı yanıltarak zaman kazanmıştır. Bu sayede düşman çıkarması sonuçsuz kalmıştır. Harp stratejileri ne kadar öğretilse de böylesine olumsuz koşullarda strateji üretebilmek liderin tamamen kendi bilgi, yetenek, tecrübe ve stratejik hareket edebilme yeteneğine bağlıdır.

Atatürk'ün liderliği sadece askeri alanda sınırlı kalmamış birçok konuda yenilikler gerçekleştirmiştir. Atatürk'ün devrimlerine bakacak olursak saltanatın kaldırılması, cumhuriyetin ilanı, halifeliğin kaldırılması, Medeni Kanun'un kabulü, tekke ve zaviyelerin kapatılması, laikliğin kabulü, kadın haklarının tanınması, Şapka ve Kıyafet Kanunu, takvim saat ve ölçülerde değişiklik, soyadı yasasının kabulü, eğitim ve öğretim devrimi, harf devrimi ve dil devrimidir.

Atatürk'ün liderliği elbette anlatmakla bitirilemeyecek bir konudur. Bir liderin kişisel yeteneklerinin ne kadar önemli olduğunu ve kendisini geliştirerek silah arkadaşlarıyla birlikte ülkenin kaderini nasıl değiştirdiğini kısaca anlatmış olduk. Cumhuriyetimizin 100. yılı kutlu olsun.

KAYNAKÇA:

GÜRCAN, Nurettin (2021). ‘Yönetimde Karizmatik Liderlik Tarzı ve Atatürk: New Era International Jurnal of Interdisciplinary Social Researches’ Cilt: 6, Sayı: 9, ss. 118-126

GÜNÇAVDI, Gizem (2017). ‘Karizmatik Liderlik: Alan Yazın Taraması: Uluslararası İnsan ve Sanat Araştırmaları Dergisi’ (Ek 1), ss.21-34

BİR ANALİZ: FİLİSTİN-İSRİL SAVAŞI ÜZERİNE

Dünyanın gözü önünde cereyan eden bu asimetrik savaşı üzülenek izleyip tarihi incelerken, bir ülkenin başka bir ülkenin mandası ya da sömürgesi olmaksansa kanı canı ve emeği ile hür ve bağımsız bir ülke olmasının ne kadar değerli ve mühim olduğunu ifade ederek yazıma başlamak istiyorum.

Bu anlamda kıymetli ülkemizin kurucuları ve bu uğurda emek veren ecdadımızı bir kez daha şükran ve rahmetle anıyorum.

Aslında ülkelerin kelime anlamları bile her şeyi özetliyor. Filistin'in kelime anlamı "Kutsal Olan, Görkemli Olan" olarak geçerken, İsrail'in Tevrat'ın Tekvin bölümünde geçen İbranice anlamı "Tanrı ile Güreşen, Tanrı ile Mücadele Eden" şeklinde anlamlandırılmaktadır. Bu anlama istinaden bazı araştırmacılar Yahudileri tarih boyunca Tanrıyla, insanlarla ve toplumlarla mücadele eden biçiminde yorumlamış ve tanımlamıştır.

İlk kurulan Yahudi krallığı dışında Yahudiler, Yeni Asur krallığınca yok edildikten sonra tarih boyunca büyük imparatorlukların eyaleti olmaktan öteye gidememiş ve son olarak Nazi zulmüne maruz kalmışlardır. Sonrasında İngiltere tarafından ortaya konan Filistin Paylaşım Planı akabinde ortaya çıkan tepkilerden dolayı İngiltere planı askıya alma kararı vermiş ve Yahudiler İngiltere'ye tepki olarak King David Oteli'ndeki Britanya yönetim ofisine ve Arap liderlere "İrgun" ve "Hagana" gibi örgütlerle terör saldırısı gerçekleştirmiştir. Bu tarz yöntemler ile caydırıcılık hedefleyen bu devletin Hamas ve diğer direnişçi silahlı gruplara terörist demesi ve dedirtmesi ironik ve komiktir.

Mescid-i Aksa'nın bulunduğu tüm dinlerin kutsalı olan bu kadim coğrafya tarihi boyunca birçok zulme maruz kalmıştır. Fakat bir kez daha uluslararası sistem birçok önleyici kurumuna rağmen sınıfta kalmış ve bu zulmü önleyememiştir.

Bu zulmün sebebi günümüz dünyasının konjonktüründen başka bir şey değildir. Emperyalist politikalar ve sermaye uğruna İsrail'in birçok saldırısı Birleşmiş

BİR ANALİZ: FİLİSTİN-İSRAİL SAVAŞI ÜZERİNE

Milletler, İnsan Hakları İzleme Örgütü hatta Yahudi düşünce kuruluşları BT Selem ve Breaking The Silence tarafından bile kınanmış olmasına rağmen eylemleri dur durak bilmemiştir. Hatta işkence, yerinden etme, sivil katliamı ve soykırım suçlarını işlediği belgeli olarak kayda alınmış olmasına rağmen bu devlet, dünyanın gözü önünde bu mevcut çıkar ilişkilere bağlı olarak zulme devam edebilmekte ve destek bulabilmektedir. Emperyalist güçlerin hegemonyası ve bölge ülkeleri üzerindeki her anlamdaki hakimiyeti maalesef devletleri bu zulmü izler ve sadece kınar hale getirmiştir.

Dini, ırkı, geçmişi, siyasi düşüncesi ne olursa olsun hiçbir halk böyle bir zulmü hak etmemektedir. İnsani hakları elinden alınan, suyu elektriği kesilen, sivillerin üzerine tonlarca bomba yağdırılan, bebekleri babalarının kucağında cennete giden, kadın ve yaşlıları her türlü hakarete maruz kalan Filistin Devleti ve halkına yapılan bu zulüm küresel siyasetin duruş ve tavrı ile birleşince dünyanın insan hakları ve demokrasi üzerine sarfettiği tüm emek, çaba ve kazanımlarına en büyük darbedir ve maalesef bu bedeli tüm halklar ödeyeceklerdir.

İsrail'in yaşattığı bu zulüm ve uyguladığı devlet terörü ve dünya siyasal sisteminin bu durumu bize ülke ve toplumların devlet, siyasal sistem, askeri güç ve ekonomi anlamında bağımsız olmasının ne denli önemli olduğunu göstermektedir. Tarih bu bağlamda tekerrürden ibarettir.

Dünyanın en değerli ve zor coğrafyasında, Arz-ı Mevud gibi dini temel ile desteklenen, her türlü şekilde saldırıya uğrayan, dünyanın ise kınamaktan öteye gitmediği, gidemediği Filistin halkına sabır, başarı ve Allah'tan yardım diliyorum.

KADRIYE DEMİROĞLU**ÖLÜMSÜZDÜR AKİF'İN GÖZÜNDE VATAN**

Kara kış günlerinin zifirinde, yıldızlar selamladı Mehmetçiği, o çetin mahşer gecesinde. Bir gün değil, yıllarca çektik matemli günlerin acılı yasını. Bir annenin oğlunu kaybettiğinde buğulanan hüznü gözleri ve vatan sağ olsun kelimesindeki inleyen her hüznün azmini. Bir bedel ödendi Türklerin tükenmek bilmeyen azminde. Kanla yoğruldu kara toprak, askerimin gözlerinden düşen her damla kanın bedelini ödercesine. Yağmurla kan birleşti gökyüzünün maviliğinde. Yağan yağmur değil şehidimin son nefesiydi yeryüzünde. Durmadın, yılmadın be Mehmet'im gülerек girdin cennetin, peygamberle bütünleşen o güzel köşesine. Sendeki sabır var mıydı düşmanın gözünde, Mehmet'in cesaretini görmese yazabilir miydi Akif hiçbir dizesini. Kalem oynatmak değil her bir satırına bin anlam yüklemektir onunkisi. Akif'in gözünde vatan sevgiliden de öteydi. Herkes sevdiğine yazarken onun vatana yazma sebebi Türklüğüne düşkünlüğündendi. Şehidim sen rahat uyu diye Akif yazmadı, yaşadı. Seni anlamak için gecesini gündüzüne bağladı. Akif'in her sözcüğünü bir kana benzetirim. Şiirini okudukça şehidimin can çekişini hissederim. Bilirim şehidim canın çok yandı. Senin cesurluğunu "Korkma sönmez bu şafaklarda yüzen alsancak" diyerek Akif asırlara kanıtladı. Güneşi umutla selamlayan Mart'ın on ikisinde gülüşmeler duyuldu sabahın erken saatlerinde. Gökyüzü hissetti, Akif için güneşini gülümsetti. Adeta beyaz güvercin gibi geldi haberi. Dediler Akif yazdı. Öyle bir şiir yazdı ki her satırının bir gizi vardı. Okuyanın gözünde savaşın burukluğu yaşandı. Akif'in gönlündeki vatan sevgisi İstiklal Marşı'nı paraya bağlı kılmadı. Onların ödül dedikleri Akif'in umrunda olmadı. Vatanını ölesiye sevdiğinden ödülünü hayır kurumuna bağışladı. Akif'in öyle sıcak yüreği vardır ki her şiiri en derinden hissettirir hüznüleri. İşte bu yüzden canım yanıyor. Toprağa bastıkça sizin bedeninize basıyormuş gibi hissediyorum. Bizim için göçüp gittiniz cennete. Kendini, arkanızdan ağlayanları bırakıp gittiniz. Sanki bir yerlerden inleme sesleri gelecek gibi. Bıraktığımız emanetlere sahip çıkın diyecekmisiniz gibi en çok da Mehmet Akif'in şiirlerinde hissedilir tüm bunlar.

KADRIYE DEMİROĞLU

ÖLÜMSÜZDÜR AKİF'İN GÖZÜNDE VATAN

Okutmayı değil yaşatmayı amaçlamıştır Mehmet Akif. Bir şiiri vardır ki anlamamak mümkün değildir vatan sevgisini “Şu boğaz harbi nedir var mı ki dünyada eşi” demesiyle kanıtlamıştır ülkemini o eşsiz kuytu köşelerinin güzelliğini. Akif'in bir tek sözcüğü bir cümleye sığmaz ki. Ne kadar anlatmaya çalışsam da Türk olmayan bunları anlayamaz ki. “Bomba şimşekleri beyninden inip her siperin sönyüyor göğsünün üstünde o arslan neferin” dedi Akif şehidim diri diri gömdüler seni toprağa. Akif döktü satırlara hepsini yaşadıklarınızı canlandırırçasına. Sizin göğsünüzdeki iman ne de büyüktür öğrendim tüm bunları Akif'in o güzel yorumuyla. Mehmet Akif öyle büyük şairdir ki sayesinde geçmişini görmeyi, günümüze yön vermeyi öğretti. Her dizesi anlattı bize zorlukları. Açlık çekti bütün ordu kışın geçmek bilmeyen saatleri ne de hüznüydü bomba sesleriyle. Sizin imanınız sığamaz hiçbir zerreye. Karın üstünde kılındı namazlar soğuklar sıcağa büründü sizin kalbinizle. Akif ne de güzel yaşattı her bir şiiriyle. Mehmetçik de, Mehmet Akif de ölmedi şiirleri sayesinde okudukça hissettirir her anı bir tek cümlesiyle. “Arkadaş! Yurduma alçakları uğratma sakın; siper et gövdeni dursun bu hayasızca akın” diyerek emanet etti bize şehit kanıyla sulanan kanlı toprağı. Emanete ihanet Türk' e yakışmaz. Ölüme el uzatıp vatanı korumak her gence nasip olmaz. Türkler vatanı ölse de sahipsiz bırakmaz. Vatanın kutsallığını düşmana barındırmaz. Gelecek nesil size emanettir. Bu topraklar ölümle hayat arasında ince bir çizginin son nefesidir. İşte geçmiş dedikleri bugünün kefaretidendir.

MİRAÇ DURSUN TAÇKIN

RUSYA-UKRAYNA SAVAŞI VE TÜRKİYE’NİN TUTUMU

Kırım'ın ilhakı, Ukrayna'ya bağlı bir yarımada olan Kırım'ın, 18 Mart 2014'te Rusya tarafından egemenlik altına alması olayıdır. Günümüzde gerçekleşen Rusya-Ukrayna krizinin ilk adımı 18 Mart 2014 yılında başladı ve savaş bu tarihten itibaren resmi olarak devam etti.

24 Şubat 2022 tarihinde Rusya'nın Ukrayna topraklarına saldırması üzerine topyekûn savaş çıktı. Savaşa, taraflar arasındaki ciddi görüş ayrılıklarının sebep olduğu apaçık bellidir. Uluslararası hukuk bakımından ifade etmek gerekirse görüş ayrılıkları; “kuvvet kullanma yasağı”, “önleyici meşru müdafaa”, “self determinasyon hakkı” üzerinde düğümlenmektedir. Türkiye, savaşın başlamasından itibaren aktif ve tarafsız bir dış politika yürütmüş, uyuşmazlığın barışçıl bir şekilde sona erdirilmesi için arabuluculuk faaliyetine girişmiştir. Bu kapsamda Türkiye'nin arabuluculuk faaliyeti bakımından tarafların kabul edeceği bir çözüm planı hazırlaması zorunludur. Bu husus, Birleşmiş Milletler'in uluslararası barış ve güvenliği tesis etme rolünü yerine getiremediği bir dönemde dünya için büyük bir önem arz etmektedir.

Ukrayna – Rusya Savaşının Tarihsel Kökeni ve Günümüz

Ukrayna ve Rusya aynı kökene, dile ve kültüre sahip Slav ırkından iki farklı millet olarak karşımıza çıkar. Daha sonraki dönemlerde Sovyet Rusya'nın yıkılmasıyla birlikte kendi bağımsızlığını elde eden ülkeler arasında bulunan Ukrayna'yı tarih sahnesinde izleyebiliriz. Rusya ise Sovyetler Birliği topraklarını kendi kontrolünde tutmak ve eski gücüne ulaşmak amacıyla Ukrayna'nın hala kendi toprağı olduğunu savunmaktadır. Günümüzde Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin sık sık “tek halk” tan bahsederek bunu gözler önüne sermektedir. Bu iki ülkenin iç içe geçmiş coğrafyası yerel, ulusal ve bölgesel birçok kriz ve gerginliği arttırmıştır. Kırım'ın işgaliyle derinleşen bu kriz son olarak 24 Şubat 2022 tarihinde başlayan bir sıcak savaş olarak karşımıza çıkmaktadır.

RUSYA-UKRAYNA SAVAŞI VE TÜRKİYE'NİN TUTUMU**Ukrayna'nın Bölge İçindeki Önemi**

Ukrayna konum olarak Rusya ve Avrupa arasında stratejik bir bölgede önem taşımaktadır. Bu sebeplerden dolayı Ruslar, Ukrayna'yı "geçiş bölgesi", "stratejik bir bariyer" ve "Doğu bloğundan Batılı ülkeleri ayıran bir tampon bölge" olarak görmüşlerdir. Ukrayna kelimesinin anlamına bakıldığında; "Ukraina" kelimesi Rusça'da "sınır ülkesi, uç ülkesi" gibi anlamlara gelmektedir. Bu sebepler bir yana Rusya'nın tampon bölgesi olan Ukrayna aynı zamanda Rusya'nın Batı ile arasında enerji naklettiği bir koridor görevi de görmektedir. Enerji açısından doğalgaz ve petrol gibi yataklarıyla da fakir olan ve dışa bağımlı olan Ukrayna, Rusya'ya bağımlı bir ülkedir. Bundan dolayı Rusya'nın enerji kaynaklarına sahip olması; Ukrayna'nın ise geçit bölge konumunda olmasından dolayı iki ülkenin birbirine "karşılıklı bağımlılığı" söz konusudur.

Rusya-Ukrayna Savaşı'nın başlangıcından bu yana Türkiye'nin kendisini Rusya karşıtı olmadan Doğu ile Batı arasında dengeleyici bir aktör olarak sunmak için adımlar attığı ve barışçıl bir ortam hazırlamak istediği görülmektedir. Geçmişte, Türkiye'nin Karadeniz'deki rolü özgün bir rol olarak görülmüştür. Bir NATO müttefiki olmasına rağmen, bölgedeki Amerikan varlığını desteklememiş ve Romanya gibi diğer müttefiklere karşı çıkmıştı. Mevcut Türk dış politikası ise, NATO üyeliğini vurgularken, Doğu ile diplomatik kanalları açık tutarak her iki tarafı da birbirine bağlamaktadır. Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan Rusya-Ukrayna savaşının durdurulması için yapıcı bir politika uygulamak ve barışı sağlamak amacı ile iki ülke lideri Vladimir Putin ve Volodimir Zelensky'i Türkiye'ye davet ederek barışı sağlamak ve yapıcı ve barışçıl bir ortam oluşturmak istemiştir. Türkiye'nin de elbette bu nokta da tutumu çok önem arz etmektedir sebebi ise jeopolitik konum ve boğazlara hakimiyet açısından çok büyük bir kilit nokta görevi görmektedir. Türkiye Cumhuriyeti devleti her zaman barışçıl bir politika hedefler ve bu politika doğrultusunda da ülkeler arası barışı sağlamak istemektedir.

BİR KİTAP ANALİZİ: YALNIZ GEZERİN DÜŞLERİ- JEAN JACQUES ROUSSEAU

"İşte artık yeryüzünde yapayalnızdım ne kardeşim ne yakınım ne dostum ne arkadaşım ne de ahbabım var; tek başımayım" diye başlayan yazar, hem kendi iç dünyasıyla hem de toplumdaki onu uzaklaştıran çağdaşlarıyla yaptığı hesaplaşmalar üzerine kurulu bir kitaptır. Ayrıca hayatının son zamanlarına geldiğini fark eden ve sürekli "mutluluk" duygusunu arayan ama bunu ararken "gerçek" kavramını sorgulamayan, her şeyi olduğu gibi "kabul" eden ve bunu esere karamsar bir dille aktaran Rousseau'nun iç hesaplaşmalarına tanıklık ediyoruz.

İçten sevgi duyduğu insanlardan hiç beklemediği bir anda darbe alan Rousseau, kendi kabuğuna çekilerek acısını doğada bulacağı huzur ile bastırmaya çalışırken yalnızlığının güzelliğinden sürekli bahsetse de ondan oldukça şikayetçi olduğuna şahitlik ediyoruz. Öyle ki bunu, "... birinin gözünde benimle birlikte olmanın memnuniyetini yeniden görebilseydim, bu kısa ama tatlı mutluluk anı, yaşadığım felaketleri, uğradığım yıkımları nasıl da unuttururdu! Ah, o zaman, artık insanların benden esirgediği müşfik bakışları hayvanlar arasında aramak zorunda kalmazdım" cümlesiyle gözler önüne serer. Fakat bunu açıkça dile getirmez. Çünkü kendisine yapılanlara karşı ısrarcı şekilde sergilediği tek tutum "yalnızlığın güzelliği"ne dair sürdürdüğü inancıdır.

Kendi kuşağında anlaşılamayacağını anlamıştır. Ona karşı kin güden kurumlarda rehberlerin yönettiği tavırlar bunu destekler niteliktedir. Hatta "Kişiler ölür, ama kurumlar ölmez. Aynı tutkular orada yaşamaya devam eder..." cümlesiyle de bunu açıklar. Peki zaten anlaşılamayacağını düşünen yazar yazma sebebini neye bağlamaktadır? Bunu ise ona kötülük yapan insanların ondan çekip alamadığı tek şeyin ruhu olduğunu ve içinde kendinden başka bir şeyle meşgul olma isteğinin olmaması sebebi ile açıklar. Bununla birlikte gelecek kuşaklar tarafından anlaşılma umudu da beslemektedir.

10 gezintiden oluşan eserde duygu karışıklığı oldukça fazladır. Okurken kendimizi yazarın iç dünyasında dolaşır gibi hissetmek mümkündür. Hayal gücü ile girdiği derin düşüncelerden birinde, gençliği; bilgeliği öğrenme, yaşlılığı ise öğrendiklerini uygulama dönemi, olarak tanıtmıştır. Peki yaşlandıktan sonra

BİR KİTAP ANALİZİ: YALNIZ GEZERİN DÜŞLERİ- JEAN JACQUES ROUSSEAU

öğrendiklerimiz neye yarar? Kapımızı çalacak ölüm gerçekliğinin, gelmesine az bir süre varken nasıl yaşanmasını öğrenmenin faydasız olduğunu dile getirmiştir Rousseau. Yaşlı insanların, gençlik dönemlerinde sürekli gelecek ile ilgili olan kaygıları için hareket etmelerinden ötürü, yaşlılık döneminde ölümüyle beraberinde götürebilecek bir şeyleri edinmemelerinden yakınmıştır. Kendisi de böyle olmamak için "40 yaş" sınırı çizmiştir. Bu yaşa kadar gelecek ile ilgili düşünmeye fırsat verip, bu yaştan sonra gelecekle ilgilenmemeye karar vermiştir. Öyle ki bu sınırdan sonra kendisinde yeni merak uyandırabilecek tüm gerçeklikleri reddetmiştir. Ona kötülük yapan insanlarda bulunmayan; adalet, dürüstlük, iyilik gibi erdemlere sahip biri olarak, hayatını sonlandırmayı istemiştir.

Bu erdemlere değinmişken kendisine ait olan bazı yalanlarından dolayı pişmanlık duymuştur. Fakat söylediği yalanların sebebini karşı tarafa zarar vermek amacı ile değil kendi utancını gizlemek amacıyla söylemiştir. Fakat burada da "yalan" kavramının kapsamını tartışmaya açmıştır: "Yalan söylemenin, açığa vurulması gereken bir gerçeğin saklanması..." cümlesi ile bu tartışmayı açıp, gerçek olanı söylememek ile gerçek olmayanı söylemek birbirinden çok farklıdır yargısında bulunmuştur. Hatta çevirmeni olduğunu ileriye sürdüğü el yazması yapıtın aslında yazarı olduğu ortaya çıkan Montesquieu'ya atıfta bulunmayı da ihmal etmemiştir.

Sonuç olarak, eğer çıkar gözetmeden ve ne kendimize ne de başkasına zarar vermeksizin yalan söylüyorsak, bu yalan değil sadece kurmacadır yargısında bulunarak yalanın nasıl anlaşılması gerektiğine dair değerlendirmelerde bulunmuştur.

Biraz empati yeteneğine sahip her okuyucu, bu eseri okurken en az bir kere Rousseau'ya üzülebilir. Eserin her sayfasında kalp kırıklığı hissedilmektedir. Bu sebeple artık toplumun iyi olabileceği ihtimali ona şüpheli gelmekte ve kendi içinden gelmediği sürece kimseye iyilik yapmak istememektedir. Çünkü başkalarının ondan isteyebileceği iyiliğin altında bile, bir kötülük olabileceği ihtimalini yaşamıştır.

BİR KİTAP ANALİZİ: YALNIZ GEZERİN DÜŞLERİ- JEAN JACQUES ROUSSEAU

Bununla beraber bazı insanlara yaptığı iyilikten sonra tarafına yüklenen görevler zincirinin sanki sürekli bir hak gibi yerine getirilmesinin istenmesi onu bir "zorunluluk" ile baş başa bırakmış ve bu zorunluluk kendisinde yük oluşturmuştur. Toplumda da zorunlulukların görev olduğunu anlamış, bu sebeple kendisini topluma uygun bulmamıştır. Çünkü boyun eğilen her zorunluluk Rousseau'nun özgürlük doğasına dair düşüncesine ters düşmektedir. "Özgürlüğün, insanın canının istediğini yapmak demek olduğuna hiçbir zaman inanmadım, özgürlük, daha çok yapmak istemediğini yapmamaktır" cümlesiyle de insanın özgür olmasının ne demek olduğuna değinmiştir.

Eserin sonlarına yaklaştıkça, yazarın kendini toplumdaki soyutlayıp, doğaya kapanması sırasında yaşanan anılara daha çok yer verilmiştir. Kendisine uğraş olarak bitkileri benimsemiş, onları derinlemesine incelemiştir. Çünkü dostlarından gördüğü düşmanlığa karşın, doğa ona her zaman kucak açmış ve samimi bir dostluk göstermiştir.

BİR FİLM ANALİZİ: BATI CEPHESİNDE YENİ BİR ŞEY YOK

Yüzyıllardır süregelen insanoğlunun amansız savaşımı filmlere, dizilere, kitaplara hatta bu incelemeye konu olmuş ama asla eskimemiş bir konudur. Alman yazar Erich Maria Remarque'ın ilk ve en ünlü eseri olan "Garp Cephesinde Yeni Bir Şey Yok" (1929), 20. yüzyılın dünya klasikleri arasında özel bir yere sahiptir. Bu etkileyici roman, aslında yazar Remarque'ın 18 yaşındayken katıldığı Birinci Dünya Savaşı'ndaki acı deneyimlerini çarpıcı bir şekilde anlattığı bir eserdir. 2022 Eylül'ünde sinemalarda vizyona giren "Batı Cephesinde Yeni Bir Şey Yok" ise bu romanın en yeni uyarlamasıdır. Yönetmen koltuğunda oturan Alman sinemacı Edward Berger ve ekibi olağanüstü bir çalışma ile başta En İyi Film Müziği Oscar'ı, BAFTA En İyi Uyarlama Senaryo Ödülü, Yabancı Dilde En İyi Film Oscar'ı gibi on ikiden fazla ödüle layık görülmüş ve bu ilgi çekici uyarlamayı biz izleyicilerle buluşturmuşlardır.

'Bir köpeğe kemik at, havada kapar. Bir insana güç ver, canavara dönüşür.'

Alıntısı ile akıllara kazınan Batı Cephesinde Yeni Bir Şey Yok savaşın gerçekçi yüzüne bu sefer bir gencin perspektifinden bakıyor. Olaylara I. Dünya Savaşı temalı filmlerde görmeye alışkın olduğumuz şekilde yaklaşmaması aslında bu filmi farklı kılan önemli bir detay. Yönetmen, izleyicilerin filmde yaşanan olayların normal olmadığını sürekli devam eden arka plan müziği ile hatırlamalarını ve rahatsızlık hissinin süregelmesini amaçlamış.

Film etkileyici bir şekilde başlıyor ve bu etki film boyunca devam ediyor. Kahramanımız Paul reşit olmadığı için ailesinden gizli heyecanla ve gerçeklerden bihaber orduya katılıyor. Cepheye büyük bir sevinçle gidiyor karşılaşacağı vahşetten haberi yok olamaz da. Ama bu durum tabii ki uzun sürmüyor ve Paul, en ağır gerçeklerle yüzleşmeye başladığında, başlangıçta parlayan umut dolu gözleri, film ilerledikçe donuklaşıyor ve daha boş bir ifadeye bürünüyor. Kıyafetlerin ölen bir askere ait olduğunu anlayamayan bir gencin film boyunca yaşadığı derin trajediye tanık oluyoruz. Bu durum ilerleyen sahnelerde Paul'un savaşın yıkımını anlamasıyla sonuçlansa da çok geç olmuştur. Toplumsal baskı ve çaresizlik orada kalmaya itmiştir onu. Düşmanın üstüne koşarken bir yandan ayakları geri gitmiş ama geri dönememiştir çünkü toplumun onu korkak olmakla itham edeceğinin farkındadır.

BİR FİLM ANALİZİ: BATI CEPHESİNDE YENİ BİR ŞEY YOK

Savaşın insanlardan çaldığı en büyük olgu, duyarlılıktır. Film ilerledikçe, Paul ve diğer arkadaşları yaşananlara alışıyor ve duyarsızlaşıyorlar. Sevip bağ kurduğu herkesi birer birer kaybederken acı çekmeye bile hakkı yoktur çünkü ya devam edip hayatta kalacak ya da durup ölmeyi bekleyecek. Paul hayatta kalmayı tercih ediyor.

Filmi izlemeye değer yapan bir diğer detay ise hiçbir şekilde bir karaktere kahramanlık atfedilmeyip bir tarafı haklı gösterme çabasına girilmemiş olmasıdır. Filmde kahramanlık, cesaret ve benzeri konuların aksine vahşet, yıkım, ölüm, çaresizlik, korku gibi temalar ön plandadır bu temalar karakterlere de sirayet etmiştir hatta onların özü olmuştur. Bir sahnede aralarında konuşurlarken ‘Normale dönsek ne yaparız?’ sorusunu cevaplamaya çalışmışlar ama kimse cevap verememişti çünkü savaştan başka sonlarının olabileceği akıllarının ucundan geçmemiştir.

Film savaşın acımasızlığını gözler önüne sermekle birlikte tam tersi istikamette ‘Savaşa Hayır’ mesajını vermekte. İnsanlık için büyük acılara yol açmış olan savaş olgusu, çağımızda sadece belirli ülkeleri tehdit ediyor gibi görünse de gerçek maalesef ki bununla sınırlı değil. Savaşların etkileri, coğrafi sınırları aşarak küresel boyutta hissedilmekte ve birçok ülkeyi etkilemektedir. Bu etkiler, sadece askeri zararlarla sınırlı kalmayıp ekonomik, sosyal ve insani boyutları da içermektedir. Savaşın yıkıcı etkileri, sadece savaşan ülkeleri değil, dünya genelindeki barış ve istikrarı da tehlikeye atmakta. Bu nedenle, savaşın engellenmesi ve barışın teşvik edilmesi, uluslararası boyutta önemli bir öncelik olmalıdır. Savaş aynı zamanda insan haklarına, ekonomik kalkınmaya ve küresel istikrara zarar verir. Bu nedenle, uluslararası iş birliği ve diplomasi, savaşın önlenmesi ve barışın sağlanması için vazgeçilmeyecek önemdedir. Çağımızda savaşın tehlikelerini anlamak ve bunun yerine barışı teşvik etmek, insanlığın ortak sorumluluğudur.

SBF ÖĞRENCİ BÜLTENİ

İKTİSAT BÖLÜMÜ

İÇİNDEKİLER

EYLEM AYÇA EROĞLU.....Kendimiz Olmak Kendimizle Olmak

SAMET KUSUR.....Avrupa-Balkan: Belgrad

YAĞNUR ERDOĞAN.....Kadının Edebiyattaki Yeri "Kendine Ait Bir Oda"

ARŞ. GÖR. MUHLİS SELMAN SAĞLAM İKTİSAT BÖLÜM EDITÖRÜ

EDITÖRDEN...

Yazmak keyifli bir yolculuktur. Bu yolculuğun pek çok rotası ve durağı olmakla birlikte, yazma eyleminin insanın kendi içine bir yolculuk sunan tarafı bu rotaların en değerli olanlarından olsa gerek.

Değerli öğrencilerimiz, Siyasal Bilgiler Fakültesi olarak faaliyete geçirdiğimiz ve ilk sayısını okumakta olduğunuz Öğrenci Bültenimiz, sizlerin yazma eylemini tecrübe etmenizi, yazmaya aşına hale gelmenizi ve en nihayetinde bunu bir alışkanlık haline getirmenizi amaçlamakta. Ne üzerine yazdığınız ise tamamen size kalmış... Dolayısıyla ilk sayımız için yazı çağrısına çıktığımızda konu seçimi hakkında bir sınırlamaya gitmeyip, bunu tamamen size bırakmayı tercih ettik.

İlk sayımızda İktisat bölümünden 3 öğrencimizin yazısına yer verdik. Bu bölümde insanın kendisiyle (barışık) olması hakkında bir deneme, Belgrad şehri hakkında bir gezi yazısı ve Virginia Woolf üzerinden kadının edebiyattaki yeri üzerine bir değerlendirme yazısı okuma imkânı bulacaksınız. Son olarak bölüm sonunda bir film önerisi de siz değerli okurlarımızla paylaşıldı.

Yazmak kadar okumanın da yolculuğun bir başka boyutunu yansıttığını düşünürsek, siz okurlarımız için bu sayının güzel bir yolculuk imkânı sunmasını diler, bir sonraki sayımızda sizleri yazar olarak bu yolculuğumuzda görmek isteriz. İyi yolculuklar...

BİR ÖNERİ

Film Önerisi: 12 Angry Man
Gösterime Giriş Tarihi: Nisan 1960
Yönetmeni: Sidney Lumet
Uyarlandığı Eser: Twelve Angry Man

Filmimiz bir mahkeme sahnesiyle başlıyor. Hayatı pamuk ipliğine bağlı olan bir adamın olası idam kararı için 12 jürinin bir karar vermesi gerekmekte. Ancak verilen karar ne olursa olsun bunun oybirliği halinde alınması bekleniyor. Dolayısıyla jürinin babasını öldürmekle suçlanan bir genç için oybirliği halinde suçlu veya suçsuz kararına varması gerekmekte. Ancak yargıcın jüriye hatırlattığı bir kural var; sanığın masumluğuna dair en ufak bir

makul şüphe (reasonable doubt) olması halinde jüri üyelerinden sanığın suçsuzluğundan yana oy kullanması bekleniyor.

Jüri üyelerinin sanık hakkında karara varmak için toplantı yaptıkları odaya geçmeleriyle gerçek manada başlayan film, karar vericilerin (bu filmde 12 jüri üyesi olarak karışımıza çıkıyor) seçiminde yetkinliğin ne derece dikkate alındığının sorgulanmasından, ufak ayrıntıların genel tabloyu okumadaki etkisinin boyutuna kadar geniş bir tartışma alanında izleyiciye bir düşünme imkânı sunuyor.

12 jüri üyesinin her birinde kendimizden parçalar bulabileceğimiz bu film, adalet ve etik kavramları üzerinden insanın psikolojik yönüne dair bir sorgulama denemesi niteliğinde.

KENDİMİZ OLMAK, KENDİMİZLE OLMAK

Kendimizi sevmek neden zor gelir, neden çoğu insan bu konuda büyük uğraşlar verse bile günün sonunda eleştirdiği ya da şikâyet ettiği tek şey kendisi olur? Mesela aynaya baktığımızda gözeneklerim var, sivilcelerim var, kaşım dağınık diye kendimize direkt olarak diyebiliyorken neden diğer sevdiğimiz, sokakta gördüğümüz insanlara bir anda bu tür şeyleri söyleyemiyoruz? Yanlış anlaşılmasın, burada bahsettiğim şey diğer insanlara karşı neden böyle konuşmadığımız değil, neden başkasına söylerken ‘Ayıp olmasın, kalbi kırılmasın, kendisine güveni azalmasın’ diye düşüneceğimiz şeyleri kendimize filtresiz bir şekilde söylüyoruz? Bunun altında yatan sebep sizce kendimizi ‘en mükemmel, en güzel, en yakışıklı, en havalı’ kalıbına sokmak için yeterince açık sözlü olmak mı? Bana soracak olursanız, değil. En yakın arkadaşınıza neden ‘Bugün çok sivilcelisin. Makyajın yakışmamış. Beş kilo daha ver. Başarısızsın.’ diyemiyorsunuz diye sorsam bana vereceğiniz cevap büyük ihtimalle ‘Bunlar kimsenin değerini eksiltmez. Ayrıca neden sevdiğim birisinin kalbini kırayım? Her haliyle arkasındayım, her haliyle seviyorum’ olacak. E peki her gün ön kameranızda, aynalarda gördüğünüz o kişiye bunları neden diyemiyorsunuz? Onu neden sevemiyorsunuz?

Hepimiz herkesin bizi sevmesini bekleriz mesela. Aman hiç kusurum olmasın, aman hatalarımı görmesinler diye çırpınıp dururuz; günün sonunda odamıza geldiğimizde ise bilirsiniz; genelde bir eksiklik bir boşluk hissi olur. Bu hissin sebebini, şu sıralar okuduğum bir kitaptan bir kesit ile paylaşacağım sizinle, Serhat Yabancı’nın Zihin Tuzakları kitabı; bakış açımı da çok değiştiren bir satırdır. ”Sevilmemekten korkan, kendinden olur.” Kendimizden olduğumuz için o boşluk hissi olur. Biz insanlar kendimiz dışında aslında diğerlerini mutlu etmeye o kadar odaklı canlılarız ki, kendimizi unutuyoruz. Aslında bizden karşılık beklemeyen, sadece bizim için gerçekleşen, çabalayan çok şey var. Burnumuz havayı çekiyor, akciğerlerimiz her gün soluduğumuz havayı temizliyor, kan hücrelerimiz sürekli çalışıyor, midemiz yediğimiz besinleri sindiriyor ve sayamayacağım kadar şey vücudumuzda sadece bizi yaşatmak için gerçekleşiyor. Düşündüğümüz zaman değerini bilmediğimiz o kadar fazla şey var ki... Peki ya bunların ne kadar süre bizimle olacağını biliyor muyuz? Zaman çok hızlı akıyor, biz ise onu ne zamana dek kovalayacağımızı, sonunda nereye varacağımızı sürekli bir şeyleri erteliyor, kendimize kötü davranıyoruz.

KENDİMİZ OLMAK, KENDİMİZLE OLMAK

Hayatta olmak adına bedenlerimize sadece bir kez şans tanınıyor ve biz, bize şans tanınan bedeni sevmeyerek bu büyük şansın kıymetini bilmiyoruz. Kendimiz olmaktan, kendimizle olmaktan korkuyoruz. Kendimizi başkalarına sevdirmek için her şeyi, her fedakârlığı yapabiliyoruz fakat kendimizi sevemiyoruz. Aslında başkaları tarafından sevilmemekten korktuğumuz için onlara verdiğimiz sevgi, ilgi ve zamanın bir kısmını kendimize versek çevremiz zaten bizi seven bir sürü insanla dolmuş olacak. Zaten kendini her şekilde sevip kabullenen insanları kimse üzmeye kalkışamaz, hatta imrenirler. Çevreleri daima kalabalık ve güçlü bir duruşları olur. Kötü bir eleştiri duysalar bile onların kalkanından geçmez, normal eleştirilere de daima bir fikir yönüyle bakıp daha da geliştirirler.

Peki ya en son cümlede anlattığım kişi olmak için neler yapabiliriz? Hayır, tabii ki, belirli bir 'kişi' olmayı amaçlamıyoruz. O zaman bütün bu paragrafları boşuna yazmış olurum. Hayatı gerçekten yaşayabilmek ve mutlu olmak için başkalarına kolayca dağıtabildiğimiz sevginin bir kısmını bile olsa kendimize verelim. Emin olun, o zaman sabahın altısında bile uyanırsanız başkasını mutlu ettiğinizde aslında o 'hissettiğinizi sandığınız' güzel duyguların kat be kat yoğununu, yani gerçeğini yaşayacaksınız. Yine tabii ki sevdiğimiz insanları sevmeye devam edelim ama bu esnada 'sevdiğimiz insanlar'ın arasında kendimizi de sayalım. Ağlayalım, gülelim, sevelim, sevilelim... Güneş her gün doğuyor, her gün yeni bir güne uyanıyoruz. Aynadaki kişiyle barışalım ki kendimizi sevdirmeye değil sevilmeye bırakalım. Peki ya koşul sunmazsak nasıl sevecekler, diye soracaksınız. İyi insanlar, yardımseverler insanlar, güvenilir, dürüst ve samimi insanlar her zaman sevilir. Olduğumuz gibi, gayret sarf etmeden seviliriz/severiz. Herkes tarafından sevilmemize de gerek yok, seven sever sevmeyen de istediğini sever. Bırakalım sadece bizi biz olarak sevsinler. Bu özellikleri güçlendirip bu özelliklere itibar eden, kıymet veren insanlar tarafından sevilme daha iyi olmaz mı? Hem onlar doğal yönümüzü seveceği için yorulmayız da. Hayat gerçekten kısa ve güzel yapmak sadece ve sadece bizim elimizde. Nereye doğru koştuğumuzu bilmediğimiz bu serüvende, yaşamın tadını çıkarmak için her şeyin tam olmasını beklerken yaşamı kaçıırız.

SAMET KUSUR

AVRUPA-BALKAN:BELGRAD

Vize almanın artık zor olduğu bu yıllarda şöyle bir yurtdışına çıkmak, seyahat etmek istiyorsanız eğer Sırbistan bunun başlarında gelen güzel ülkelerden biri. Son birkaç ayda ortaya çıkan Avrupa Birliği baskıları yüzünden yakında vize uygulaması başlayabilir. Yani zamanınız maalesef kısıtlı.

Sırbistan şu an Türkler tarafından en çok ziyaret edilen ülkeler arasında yer alıyor. Benim ziyaret etmemdeki sebeplerden birisi Doğu Avrupa'yı merak etmemdi. Geri kalan Balkan ülkelerine kıyasla daha gelişmiş olması, tarihini daha iyi koruyabilmesi, gece ve eğlence hayatının daha hareketli olması sebebi ile Sırbistan'ın daha uygun olduğunu düşündüm.

Uçaktan daha iner inmez ülkemize bir türlü gelmeyen lakin Avrupa'dan eksik olmayan sonbahar soğuşunu içime kadar hissettim. Evet ben şu an Türkiye'de değilim demiştim. İstanbul'dan uçağa binerken hava 14-15 derece iken indiğimde yaklaşık 4-5 derecedeydi. Havalimanında pasaport kontrollerinde polislerin aşırı sert ve soğuk davranması bende biraz kötü izlenim yarattı. Ancak sonradan öğrendiğimde, ülkeye gelen Türklerin buradan kaçak yollarla Batı Avrupa ülkelerine gitmeye çalışmasından dolayı sert davranıyorlarmış.

Neyse fazla uzatmadan devam edeyim. Pasaport kontrollerini geçtikten sonra havalimanından ayrıldım. Otobüse binecektim lakin ücretlerle ilgili bir bilgi mevcut değildi. Otobüse en arkadan bavullarımla bindim ve şehir merkezinde indim. Kafamı sola çevirir çevirmez hep yabancı filmlerde/dizilerde gördüğümüz küçük köşe başı pastaneleri vardı. Fiyatlar gayet uygundu. Ortalama 80-100 Sırbistan Dinarı aralığında değişiyordu ürünlerin fiyatları. Yediğim ilk pizza diliminin tadı hala damağымda. Türkiye'deki pizzaların kötülüğünü daha burada tek dilimlik yediğim bir pizza da anlamışım.

Evde dinlendikten sonra dışarı çıktığımda kasvetli bir hava, eski binalar, dilini bilmediğim insanlar- burada Sırpça ve Hırvatça konuşuluyor- hani böyle ben 2000'lerin başlarının Türkiye'sinde gençliğimi yaşamadım ama eski fotoğrafları gördüğümde sanki kendimi o zamanlarda hissettim. Burası sanki 90-00'lı yıllarda kalmış ve zaman adeta durmuş gibi nostaljik hissettirdi.

AVRUPA-BALKAN:BELGRAD

Maalesef sosyal medyada yazıldığı gibi ucuz ülke kavramını yitirdiğini marketlere, dükkanlara girdiğimde fark ettim. Ürünler Türkiye'ye kıyasla ya denk oluyor ya da benzer o yüzden pek bir farkı yok lakin olaya şu yönden bakarsak içiniz bence rahatlıyor; Türkiye'de harcayacağınız parayı bir başka ülkede benzer şekilde harcayarak ülke geziyorsunuz. Ülkenin yemek kültürü maalesef pek yok, yöresel yemekler var ama ülkede fast food kültürü yaygınlaştığı için restoran bulmak biraz zor. Börek ve köfteleri meşhur ama ülkemizde bulunanlardan pek farkı yok.

Belgrad'a geri dönersek her yer yürüme mesafesinde, toplu taşımaya ihtiyaç neredeyse duymuyorsunuz. Trolleybüsler, otobüsler ve eski tramvaylar var lakin kimse ücret ödemiyor. Abonelik sistemi varmış ama kimse kontrol etmiyor. Siz gittiğinizde bir danışın, benim yaptığım yanlış yapmayın. Taksiler ise kesinlikle para tuzağı, tavsiye etmiyorum. Ben kullanmadım lakin orada birkaç Türk vatandaşından öyle duydum. İnternet için hat almanıza gerek yok, şehrin çoğu bölgesinde free wifi zone'lar mevcut ve kalacağınız yerde wifi bağlantısı da var ise bu masraftan böyle kurtulabilirsiniz.

Kasım ayında Belgrad kısmen kaplı hava ve küçük yağmurlar eşliğinde geçiyor. Sonbahar havasına aşık iseniz bu aralıklar tam size göre. Kışın oldukça soğuk olacağından pek tavsiye etmiyorum. Bence Mayıs – Haziran ya da Eylül – Kasım aylarını tercih etmek sizin için iyi olacaktır.

Belgrad'ı gezmek için 3-4 gün yeterli olacaktır. Şehri üçe ayırdığınızda üç günün tamamını da dolu geçirebilirsiniz.

Benim rotam birinci gün içinde Kalemegdan bölgesinden başlayıp oranın İstiklal Caddesi diyebileceğimiz Kneza Mihaila Caddesi'nden geçip şehrin Cumhuriyet Meydanı'na varmak. Yüzyıllık kiliseleri, müzeleri ziyaret edip Tasmajdan'da soluklanıp akşamında Skadarlija'da günü bitirmek oldu. Kalemegdan bölgesinde kaleler, askeri müzeler, savaş cepheleri bulunmaktadır. Aynı zamanda sadrazamlık yapmış Damat Ali Paşa'nın türbesi bu bölgede yer almaktadır. Heykelden sağa baktığınızda Tuna Nehri'ni, sola baktığınızda Sava Nehri'ni görüyorsunuz. Sürekli duyduğumuz Osman Paşa Marşı'nda yer alan Tuna Nehri akşam diyor sözlerinde yer alan Tuna Nehri'ni gerçek gözlerle görmek, zamanında buraları yönettiğini bilmek, kendi tarihimizin izlerini görmek çok değişik bir his. .

SAMET KUSUR

AVRUPA-BALKAN:BELGRAD

Meydan civarında kent müzeleri, ulusal müzeler, araba müzeleri bulunuyor. Aslında şehrin tarihi o müzelerde teker teker anlatılıyor. Giriş ücretlerinde öğrenci kimliğinizle indirim almak da mümkün. Ayasofya'ya benzer yapıda kiliseleri ziyaret edip büyülenmek, akşamında ünlü caddelerde mekanlarda arkadaşlarıyla iki üç bir şey içip günün yorgunluğunun tadına varmak gibisi yoktu.

İkinci günde rotam ismini her yerde duyduğumuz mucit Nicola Tesla'nın müzesinde başlıyordu. Kendisi Sırp kökenli olmasına rağmen burada hiç yaşamamış olması çok garip gelmişti bana ama adı havalimanında, hediyelik eşyalarda, müzelerde, sokaklarda yaşıyordu. Bence müzesine gidilmeli ama pek bir esprisi yok. İnanılmaz bir sıra oluyor girişte ve bu sıranın çoğunu Türkler oluşturuyor. İçeride Nicola Tesla Bobini bulunuyor ve ziyaretçilerle olan etkileşim eğlenceli kılıyor. Buradan şehrin kültürel simgesi olan Aziz Sava Kilisesi'ni ziyaret ettim. 1594'te hasar gören kilise 1894'ten bugüne kadar hala inşa aşamasında. Balkanların en büyük kilisesi olma özelliğine de sahip. Sırbistan'a kadar gelip bir zamanlar Yugoslavya ülkesi olan bu topraklarda Yugoslavya'yı yücelten devlet adamı Tito'nun mezar anıtı ve müzesini ziyaret etmeden de olmazdı. Akşama doğru İstanbul, Adalar'a benzer ama aynı zamanda da alakasız olan Ada Ciganlija'ya gittim. Nehir üstünde bulunan bu adanın gece hayatı oldukça yoğun geçiyor ve şehrin kalanına göre biraz daha pahalı.

Son gün rotamda Avrupa'nın köy temasını taşıyan Zemun bölgesini ziyaret etmek vardı. Her köşesinde tarih ve doğal güzelliği, kültür izleri, Tuna Nehri'ne kıyısı, dar sokakları, kaleleri, parkları ile kendinizi 1800'lü yıllarda hissedebilirsiniz. Avusturya-Macaristan Krallığının vatandaşı olarak görebilirsiniz. İki asırlık Güneş Saatli Ev, Gardos Kulesi, Zemun İskelesi görülmeye değerdi. Dönüş için Belgrad'ın en büyük AVM'lerinden birinden arkadaşlarıma, aileme çikolatalar, hatıralık ürünler, hediyelikler almayı da ihmal etmedim. Yukarıda bahsettiğim gibi fiyatlar Türkiye ile benzer olduğu için bazı şeyler size çok pahalı gelebilir.

Avrupa-Balkan ikilisini aynı anda yaşamak istiyorsanız doğru ülkedesiniz demektir. Sırbistan bunu size fazlasıyla vermektedir. Vize uygulaması gelmeden Sırbistan'ı ziyaret etmenizi tavsiye ederim. 90'ların Avrupa'sından eksik kalmayın

KADININ EDEBİYATTAKİ YERİ “KENDİNE AİT BİR ODA”

Bir kadının kendine ait bir odası olması ne kadar önemli? Ortak salondan ayrılmak, kendine ait bir oda ve bir miktar para...

Virginia Woolf, feminist yazının öncülerinden, 20. Yüzyılın İngiliz yazarlarından. En bilindik kitapları; Dalgalar, Pazartesi ya da Salı, Deniz Feneri olmakla beraber feminist edebiyatın gözbebeği ‘Kendine Ait Bir Oda’dır.

Woolf, bu kitapta kadın ve erkek eşitliğinden, kadın ve erkeklerin neden bunca zamana kadar gerek edebiyatta gerek sosyal yaşamda eşit görülmediğinden, kadınların edebiyatta neden arka planda tutulduğundan, 19. Yüzyıl kadın hareketinden bahsetmiş; kadınların erkek egemen bir toplulukta, eril zihniyetle nasıl başa çıkılacağı konusunda düşündürmüştü.

Woolf’un dili yazılarında zorlayıcı, ağır ve karmaşık olarak bilinse de bu denemesinde dili oldukça anlaşılır ve akıcı. Ayrıca yer yer sorduğu sorularla kendinizi Woolf ile sohbet halinde hissedebilirsiniz.

Tarihin başından 20. Yüzyıla kadar kadının toplum ve edebiyatta hangi konumda olduğunu anlatmış ve 100 yıl sonra kadınların daha iyi konumlarda olabileceğini umut etmiştir. Woolf’un görüşlerine göre kadınlar sadece yemek ve temizlik yapmaktan, çocuklara bakmaktan sorumlu kişiler değil. Üniversitede en başarısız erkek öğrencinin en başarılı kız öğrenciden daha iyi görülmesini, üniversitenin çimlerine sadece akademisyenlerin girmesini, bir kadının kütüphaneye girebilmek için bile öğretim üyesinden tavsiye mektubu alması gerektiğini saçma bulduğunu “ kadınlık korunmaya muhtaç bir varoluş olmaktan çıkınca her şey olabilir” dizeleriyle açıklıyor.

Avrupa genelinde, özellikle İngiltere’de kadınlar ancak 19. Yüzyılın başlarından itibaren edebiyattan para kazanmaya başlamıştır. Bundan önce bir kadının yazabilmesi için parasının olması ya da soylu biriyle evlenmesi gerekliydi. Kitaptaki karakterlerden biri olan Bayan Beton bir papazla (soylu biri) evli ve 13 çocuğu var. Bayan Beton’un kocası öldükten sonra kendisine ait olan parayı kadın olduğu için alamıyor ve çocuklarına hiçbir şey bırakamıyor. Bayan Beton’un 8 kardeş olan Woolf’un annesine benzediğini gözlemleyebiliriz. Çünkü Virginia’nın babası da din adamı statüsünde. Başka bir karakter Mary Charmichael’in istediği tek şey ise ‘zevкли bir şekilde geçirilen onurlu bir yaşam’. Bu karakter de bize Virginia Woolf’u anımsatıyor.

KADININ EDEBİYATTAKİ YERİ “KENDİNE AİT BİR ODA”

Yani kitapta ve karakterlerde Virginia'nın hayatından parçalara rastlamakta sıkça mümkün.

Woolf, denemede bir romancıda olması gereken en önemli özelliklerden birinin tutarlılık olduğunu söylüyor. Peki, kendisinin hayatı, düşünceleri ve yazıları birbiriyle tutarlı mı? Elbette Woolf, kadınların sosyal ve edebi hayatta yeri olması gerektiğini savunur ama kitaptaki kadın-erkek eşitliği fikrini kendi hayatında yakalayamamıştır. Kendisini feminist olarak tanımlanmasının sebebi eserlerinden olsa gerek. Çünkü Woolf, kendini asla bu şekilde tanımlamaz. O kadınların erkeklerden daha üstün olduğunu düşünürdü. Psikolojik ve travmatik sebeplerden dolayı erkekleri sevmezdi. Ayrıca Woolf eşcinseldi (Urgan, 2020). Kitabında bahsettiği gibi ona göre zihnin çift cinsiyeti olması gerekirdi. Salt kadın cinsiyeti ya da salt erkek zihniyeti yerine kadınsı erkek zihni ya da erkeksi kadın zihni onun için idealdi.

Kanımca Woolf, kitabında üstü kapalı bir şekilde benzetmelere başvurmuş. Woolf, kitabın başlarında fikirlerini küçük bir balığa benzetiyor, ileri sayfalarda köpüren denize bakarken heyecanlandığını dile getiriyor. O, fikirlerini bu edebiyat denizinde olgunlaşması gereken küçük bir balık olarak görüyor. Oturduğu çimenleri o yüzyıllarda erkeklerin kullanabilmesi, eğer bir kadın buraları kullanacaksa bunu bir erkeğin izni dâhilinde yapılabilmesi edebiyattaki ayrımı bir nevi simgeliyor. Bunu üniversite çimlerinden kovulduğunda kurduğu şu cümlelerde yansıtıyor : “Onlar dolaştıkları çimleri korumak adı altında benim küçük balığının kaçmasına sebep oldular.” ve “ Gerçeklerle herhangi bir temastan kaçınmış olan zihinde (çimenliğe tekrar izinsiz girmediğiniz sürece) hangi derin düşünce o anın ruhuyla uyum içindeyse onun üzerine yerleşip buraya oturmakta özgürdü.” Ağaçlar ise yazarlar. Yıldızlar da onların güzelliğinin görülmesini, ışığıyla birlikte aydınlığa çıkmalarını sağlayan yol göstericileri. Bu yıldızlar, edebiyatta adım atmak istediğinizde ve kendinizi edebiyatın kapısında bulduğunuzda sizi kendinize ait odaya götürmek için ışık tutar. Woolf, bu yazarlardan sık sık bahseder.

YAĞNUR ERDOĞAN

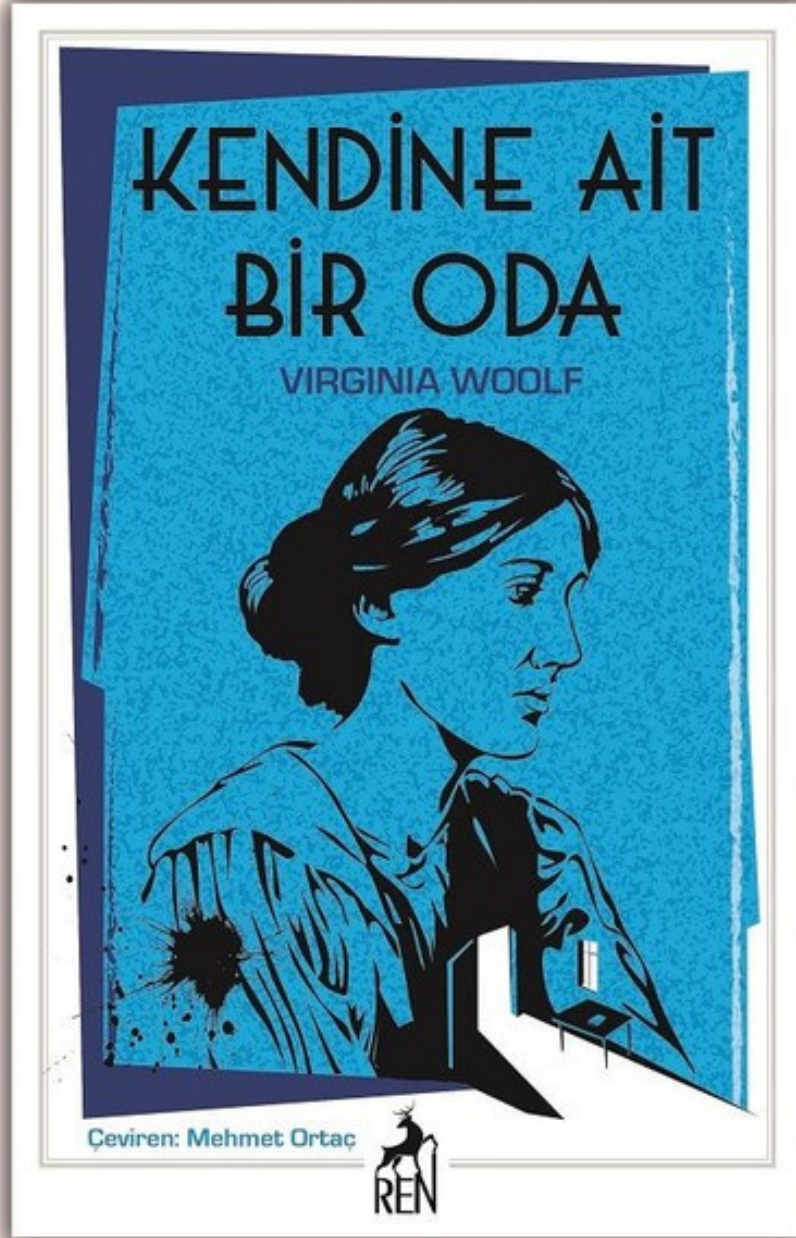
KADININ EDEBİYATTAKİ YERİ "KENDİNE AİT BİR ODA"

Sonuç olarak Virginia Woolf bu denemede zihninde gezerek fikirlerini size sunar. Biz de bu denizde çimlerde oturarak küçük balıklarımızın suda gezinmesini sağlayabiliriz. Tabii öncelikle cinsiyet ayrımı gözetmeksizin kendimize ait bir odaya ve bir miktar paraya ihtiyacımız var.

KAYNAKÇA:

Virginia Woolf, Kendine Ait Bir Oda, Ren Kitap Yayınevi, İstanbul, 2018.

Mina Urgan, Virginia Woolf, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2020.

SBF ÖĞRENCİ BÜLTENİ

ULUSLARARASI İLİŞKİLER BÖLÜMÜ

İÇİNDEKİLER

ECENUR ERŞAHİN..... Erasmus Koordinatörüne Sizin için Sordum!

HAZAL HELİN ALGÜL.....Toplumsal Kadın Eşitliği Nedir ve Kadınlar Neden İkinci Plandadır?

HİLAL AYTAN..... Uluslararası İlişkiler Disiplini Hakkında Merak Ettiklerinizi Sizler için Uzmanına Sordum!

KEMAL ÖZDEMİR-BEYZA KARABIYIK..... Bangladeş'ten ÇOMÜ'ye: Uluslararası Öğrencilerimizden Arif'e Sorduk

SUDE DÜZGEN....Hayatın İçindeki Fakülte: Beklentiler, Önyargılar ve Gerçekler

ARŞ.GÖR. EMRAH YAĞMURLU
(Uluslararası İlişkiler Bölüm Editörü)

NEDEN YAZARIZ?

Hermann Hesse'nin çok sevdiğim bir sözü var: "Kelimeler düşünceleri çok iyi ifade etmez. İfade edildikten hemen sonra her zaman biraz farklı, biraz çarpık, biraz aptalca olurlar." Henüz aklımızdan geçenleri tam olarak karşımızdakine aktaracağımız bir yol bulmuş değiliz, elimizdeki en iyi araç ise adına dil dediğimiz iletişim sistemleri.

Yazmak aklımızdan geçenleri kelimelere döktüğümüz basit bir süreç değildir. Hangi dilde yazıyorsanız, o dil hem sizin konuşmanızı sağlar hem de neler söyleyebileceğinize dair bir sınır koyar. Bu nedenle, yazmak sizi sınırlayan bu sistemi ne kadar aşabildiğine dair yaratıcı bir süreçtir.

Aklınıza gelen bir fikir, ancak onu sözlü olarak ifade ettiğinizde veya yazıya döktüğünüzde fiziksel dünya ile temas kurar. Yazıya dökülmüş bir fikir ise sahibinin kendi öznelliğinden kurtulmuş ve diğer insanların öznelliği ile çarpışacak özgürlüğe kavuşmuş olur. Ancak o zaman, ona dışarıdan bakma imkânı bulur insan. Bir başka deyişle yazmak kendimize üçüncü bir göz ile bakma imkânı verir. Bu cesareti gösterip yazı gönderen tüm öğrencilerimizi tebrik ediyorum!

ERASMUS KOORDİNATÖRÜNE SİZİN İÇİN SORDUM!

Ecenur: Merhaba ben Uluslararası İlişkiler 1. Sınıf öğrencilerinden Ecenur Erşahin. Erasmus çoğu öğrenci gibi benim de ileriki dönemlerde yapmayı düşündüğüm ve bilgi almak istediğim bir konu. Siz de Erasmus yaptığınız için aynı zamanda okulumuzun Erasmus koordinatörü olduğunuzdan dolayı sizinle röportaj yapmak istedim. Öncelikle kendinizden bahseder misiniz?

Ali Emrah Tokatlıoğlu: İsmim Ali Emrah Tokatlıoğlu. Lisans, yüksek lisans ve doktora İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Uluslararası İlişkiler bölümünde tamamladım. Üniversitemizde 7 yıldır rektörlüğün birimlerinden olan dış ilişkiler koordinatörlüğünde görev yapıyorum. Öğrencilerimizin ve personelimizin dönemsel olarak yararlanabilecekleri yurt dışı fırsatlarını organize ediyor ve onlara sunuyorum. Tabi herkesin bildiği ve en popüler olan programlardan bir tanesi benim de öğrenci olarak faydalandığım Erasmus değişim programı. Benim görevim de Erasmus değişim programı kapsamında bize verilen projeyi ve bütçeyi en iyi şekilde kullanarak öğrencilerimize ve personelimize fayda sağlayabilmek.

Ecenur: Erasmus deneyiminizden bahseder misiniz?

Ali Emrah Tokatlıoğlu: O dönem öğrenci olduğum İstanbul Üniversitesinde 2014-2015 akademik yılının güz döneminde Polonya'nın Krakow şehrinde Jagiellonian Üniversitesinde 1 dönem, yaklaşık 5 aya yakın bir süre Erasmus öğrenim hareketliliği yaptım. Birçok şeyi ilk kez yaşadığım bir deneyimdi. Mesela uçağa ilk kez binmişim, yurt dışına ilk çıkışımdı. Başka ülkelerden gelenlerle beraber birçok ülkenin kültürlerini öğrenme fırsatı yakaladım.

Ecenur: Neden Erasmus için Polonya'yı tercih ettiniz?

Ali Emrah Tokatlıoğlu: Erasmus hareketliliğinde gideceğiniz ülkeyi bölümünüzün anlaşmaları kapsamında seçebiliyorsunuz. Benim bölümümün yani uluslararası ilişkiler bölümünün anlaşmalarından bir tanesi de Polonya'ydı. Ben anlaşma listesinde Polonya'yı daha doğrusu Krakow şehrindeki üniversiteyi gördüğümde araştırdım ve Avrupa'nın en eski ikinci üniversitesi olduğunu görüp eğitim kalitesinin çok daha yüksek olacağını düşündüm. Bir diğer sebebi de uluslararası ilişkilerin yanında benim asıl alanım siyasi tarih olup 1. ve 2. Dünya savaşı arasını ilgilendiriyor.

ERASMUS KOORDİNATÖRÜNE SİZİN İÇİN SORDUM!

Dolayısıyla ikinci Dünya Savaşı öncesinde Almanya'nın savaşa Polonya'yı işgal ederek başlaması, Polonya'da yıkmadığı tek şehrin Krakow olması beni çok etkiledi. Bu nedenle Krakow'a gittiğimde üzerine çalıştığım şeyleri bizzat görebilecek olmak Polonya'yı seçmemde bir etken olmuştu.

Ecenur: Orada yaşadığınız deneyimin size kattıkları olumlu veya olumsuz olarak nelerdir? Genel olarak hayatınızda ne gibi değişiklikler oldu, eğer olduysa.

Ali Emrah Tokatlıoğlu: Öncelikle hayatım konusunda net kararlar almamı sağladı. Bu sayede kendimi daha iyi tanıdım ve neler yapabildiğimi gördüm. Bireysel açıdan başka bir ülkede beş ay yaşamış olmak öz güvenimi artırdı, toplumsal açıdan nerede olduğumuzu aslında tahmin ettiğimiz kadar geride olmadığımızı anlamış oldum. Olumsuzluklardan bahsetmek gerekirse ülkemizi ve ülkemizin tatlarını özledim.

Ecenur: Gitmeseydiniz eğer eksik kalırdım diye nitelendireceğiniz bir şey var mı?

Ali Emrah Tokatlıoğlu: Gitmeseydim eğer bahsettiğim gibi kendi hayatımla ilgili kararları bu kadar net bir şekilde veremeyebilirdim. Erasmus akademik hedeflerimi canlandırdı eğer gitmeseydim dolaylı yoldan belki de şu an burada görev yapıyor olamayacaktım.

Ecenur: Eğitim dışında size kazandırdıkları nelerdir?

Ali Emrah Tokatlıoğlu: Bana çok fazla arkadaş kazandırdı hem kendi ülkemden hem diğer ülkelerden, üstelik hala görüştüğüm insanlar var. İnsanlarla olan irtibatlarımı güçlendirdi.

Ecenur: Erasmus yapmayı tavsiye ediyor musunuz?

Ali Emrah Tokatlıoğlu: Kesinlikle ediyorum. Bugüne kadar hiç keşke Erasmus'a gitmeseydim diyen öğrenci ile karşılaşmadım. En kötü anı yaşayanlar bile sonunda yine de buna değdi diyor.

Ecenur: Sizce Erasmus için en uygun dönem hangisi?

Ali Emrah Tokatlıoğlu: Başvurduktan bir sonraki akademik yıl seçildiğiniz için son sene başvuramıyorsunuz. Ben geciktirmeden gitmenizi tavsiye ederim çünkü her sene başvurabiliyorsunuz ve ne kadar geç başvurursanız gidebilme ihtimalinizi o kadar düşürüyorsunuz. Erasmus seçimleri not ortalamasını da baz alıyor ve genellikle birinci sınıfta notlar yüksek olduğu için seçilme şansınız diğer senelere göre daha yüksek oluyor.

ECENUR ERŞAHİN

ERASMUS KOORDİNATÖRÜNE SİZİN İÇİN SORDUM!

Ecenur: Genellikle öğrenciler erasmusu eğitimin yanı sıra bir yurtdışı tatili gibi görüp İtalya, İspanya gibi batı ülkelerini tercih ediyor sizce bu doğru mu?

Ali Emrah Tokatlıoğlu: Kesinlikle doğru değil. Öğrenci tabii ki daha çok turist olarak gezip görmek istediği ülkelere gitmek istiyor ancak Erasmus programı turistik bir program değil aksine başka bir ülkedeki üniversitenin öğrencisi olarak ders almak için gidiliyor. Dolayısıyla daha çok İngilizce ders yoğunluklu bir üniversite olması gerekiyor. Mesela İspanyadaki üniversiteler ile bölümün anlaşmasının olmamasının sebebi orada İngilizce ders içeriği sunabilecek bir Uluslararası ilişkiler bölümü yok. Bundan dolayı daha çok İngilizce ders veren üniversitelerin seçilmesini tavsiye ediyorum.

Ecenur: Öğrencilerin Erasmus hakkındaki kaygılarını nasıl değerlendirirsiniz?

Ali Emrah Tokatlıoğlu: Yaşanılan kaygılar aslında çok normal, insan daha önce hiç yaşamadığı bir toplumda yaşadığında kaygı duymalı ancak bu kaygı bir korkuya dönüşmemeli. Erasmus'a gidilmeden önce kaygıyı yönetmekle alakalı psikolojik danışmanlık tarafından sizlere psikolojik destek sağlanıyor. Bu sayede kaygılar daha aza indirgenmiş oluyor.

Ecenur: Peki Erasmus programı dışında öğrencilerin burslu bir şekilde gidebileceği programlar var mı? Öğrenciler faydalanabilmek için neleri araştırmalı?

Ali Emrah Tokatlıoğlu: Var tabii. Mevlana değişim programı var. Avrupa dışında da Yüksek Öğretim Kurumu'nun tanıdığı tüm üniversitelerle anlaşma yapılabiliyor ancak pandemi dolayısıyla bu değişime ara verildi. Bir başka program olarak Free Mover programı var. Bu programda üniversitelerle görüşüp kabul almanız gerekiyor.

Ecenur: Son olarak, bu röportajı fakülte öğrencileri ve ileriki senelerde fakültemizi tercih edecek öğrenciler okuyacak, tavsiyeleriniz ne olur özellikle eklemek istediğiniz şeyler var mı?

Ali Emrah Tokatlıoğlu: Siyasal bilgiler fakültesinde olduğumuz için öğrencilerin bizlere ulaşması çok daha kolay. Bu yazıdan da birçok şeyi öğrenebileceğiniz gibi aynı zamanda fakültemizin zemin katında bulunan ofisimizde bizimle yüzyüze de görüşebilirsiniz. Aynı zamanda sizinle akran olan ekibimiz de var onlarla da iletişime geçebilirsiniz. Teşekkürler.

TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTLİĞİ NEDİR VE KADINLAR NEDEN İKİNCİ PLANDADIR?

Toplumsal cinsiyet ve toplumsal cinsiyet eşitliği kavramı, oldukça kapsamlı bir kavram olmakla beraber bu kavram, kadınlık ve erkekliğin toplumsal olarak inşa edilen ve öğrenilen roller olduğunu açıklar. “Kadınların ve erkeklerin” toplumsal, ekonomik, kültürel ve politik açıdan eşit haklara, fırsatlara ve değerlere sahip olma durumunu ifade eder. Kadınlar, insanlık tarihi boyunca birçok toplumda cinsiyet temeline bağlı olarak eşitsizlik ve ayrımcılığa aynı zamanda hem psikolojik hem de fiziksel şiddete maruz kalmışlardır ve bu fikir, cinsiyet temelinde ayrımcılığı ve eşitsizliği eleştirir ve bu tür eşitsizliklerin ortadan kaldırılmasını hedeflemiştir. Bu açıklamaya ek olarak toplumsal cinsiyet eşitliği, bir bireyin toplumdaki rolünü ve beklentilerini belirleyen sosyal yapının cinsiyet olduğunu kabul etmiştir. Aynı zamanda bazı toplumsal cinsiyete önem veren çalışmalarda, farklı cinsel yönelimlerin ve ihtiyaçların farkında olunması ve bunlara yönelik ayrımcı ve öfke bazlı tutumların dikkate alınması gerektiğini savunur. Bu eşitsizliğin, iş bölümü açısından cinsiyetlere dayandırılması ayrımcılığın yanı sıra toplumsal değerleri ciddi zedelemekle kalmaz, değerlere erişimi de eşitsizleştirir.

Yerleşik hayatın başlaması ve sanayileşmenin toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin temelini atılmasının ardından geçmişten günümüze birçok ülke ve uluslararası kuruluş bu eşitsizliğe engel olmak için raporlar çıkartmıştır ve bu eşitsizliğin önüne geçmek için çalışmalar başlatmıştır. Birleşmiş Milletler, toplumsal cinsiyet eşitliğine önem veren, dünyaya cinsiyet eşitliğini teşvik etmek için ve ayrımcılığa son vermek için birçok projeler ve programlar yürütmekte olan en önemli uluslararası kuruluşlardan biridir. BM'nin toplumsal cinsiyet eşitliği çalışmalarına yönelik önemli girişimlerinden birisi CEDAW Sözleşmesidir. CEDAW (Kadınlara Karşı Her Türü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi), 18 Aralık 1979'da kabul edilmiş ve 3 Eylül 1981'de yürürlüğe girmiştir. Cinsiyet eşitliği ve kadınlara yönelik ayrımcılığı kapsayan uluslararası bir sözleşmedir. Sözleşme, kadınlara yönelik her türlü ayrımcılığı ele alır ve ülkelerin bu ayrımcılığı önlemek, ortadan kaldırmak ve tebdil etmek için ülkelerin ne yapması gerektiğini belirler. Cinsiyete dayalı ayrımcılığı tanımlar ve kamu veya özel yaşamda ayrımcılığı yasaklar. Kadınlar ve erkekler arasındaki eşit fırsatların sağlanmasını teşvik eder.

HAZAL HELİN ALGÜL

TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTLİĞİ NEDİR VE KADINLAR NEDEN İKİNCİ PLANDADIR?

Kadınların insan haklarına saygı gösterilmesini ve korunmasını bildirir, kadınların yaşam hakkı, kişisel güvenlik, eğitim, sağlık, çalışma, evlilik ve aile içi ilişkiler gibi birçok hakkı savunur. Aynı zamanda, sözleşme, ülkelerin cinsiyet temelli ayrımcılığını önler, ayrımcılığı izlemek ve mücadele etmek için ulusal mekanizmaların kurulmasını talep etmiştir. Buna ek olarak, Birleşmiş Milletler, toplumsal cinsiyet eşitsizliği ile ilgili veri toplar, analiz eder ve araştırır. Bu veriler, politika yapıcılarına cinsiyet eşitliğini destekleme konusunda önemli bilgiler sağlar.

Peki Birleşmiş Milletler bu kadar çalışmalar ve projeler yapıp ülkeleri birçok açıdan teşvik etmesine rağmen neden hala kadınlar ikinci plandadır? Bunun birçok sebepleri vardır. Örneğin, toplumsal normlar ve kültürel alışkanlıklar cinsiyet rolleri ve beklentileri birçok toplumda gelenekselleşmiştir. Bu tür kültürel normlar ve alışkanlıklar kadınların erkeklere nazaran ikinci planda tutulmasının başlıca sebebidir. Modern ve teknolojik çağa geçmemize rağmen hala cinsiyete dayalı ayrımcılık birçok toplumda yaygındır. Kadınlar, eğitim, siyaset ve diğer alanlarda ayrımcılığa maruz kalmaktadır. Her ne kadar toplumsal cinsiyet eşitliği projeleri olsa bile hala kadınların geri planda olmasına neden olur. Dünyanın birçok ülkesinde kadınlar, erkeklerden daha düşük maaş alabilirler ve ekonomik olarak dezavantajlı olabilirler. Kadınların bu ekonomik eşitsizlik nedeniyle ikinci planda kalmasına sebep olan diğer önemli unsurlardan birisidir. Bu faktörlerin hepsi birbiriyle bağlantılı bir karmaşık ve problemlili bir zincir silsilesidir. Bu projeler tek başına sadece sorun çözüp teşvik etme de yeterli değildir, yasal düzenlemeler ve toplumsal normlarda değişikliğe gidilmesi gerekmektedir. Aynı zamanda toplumun bu konuda daha fazla eğitilmesi ve bilinçlendirilmesi birçok yaşanan problemlerin önüne geçmekte önemli çözümlerdendir. Diğer çözümlerden birisi ise kadınların eğitimlerine yatırım yapılması kariyer fırsatları yaratılması ve eğitim kampanyaları düzenlenmesi bunlara ek olarak, eğitim kadınların sağlık, aile planlaması ve çocuk bakımı gibi konularda daha bilinçli ve yetkin olmalarına yardımcı olur. Aile içi ve tacizle mücadele etmek için güçlü yasalar ve destekler sağlanmalıdır.

HAZAL HELİN ALGÜL

TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTLİĞİ NEDİR VE KADINLAR NEDEN İKİNCİ PLANDADIR?

Bence toplum içerisinde en büyük çözümü ve desteği sağlayacak olanlardan en önemlisi de erkeklerin cinsiyet eşitliğini desteklemesi olacaktır. Toplumsal cinsiyet eşitliği için çabaları desteklemek ve erkeklerin aktif olarak cinsiyet eşitliği için çalışmalarını teşvik etmek çok önemlidir, bununla ilgili çok sevdiğim bir yazarın sözünü paylaşmak istiyorum sizinle;

“Değişime kapı ancak içeriden açılabilir, anahtar herkestedir”

Jacques SALOME

KAYNAKÇA:

Kavas Asmin, Karşılaştırmalarla 81 İl İçin Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Karnesi ,2018.

Gözütok F. Dilek, Toraman Çetin, Acar-Erdol Tuba, “Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Ölçeğinin (TCEÖ) Geliştirilmesi”, 2017.

Alemdar Zeynep, Çetin Evra, “Toplumsal Cinsiyet Eşitliğine erişimde normlar ve standartlar”, Cinsiyet eşitliği izleme derneği (Ceidz) Eğitim Materyali, 2021.

HİLAL AY TAN**ULUSLARARASI İLİŞKİLER DİSİPLİNİ HAKKINDA MERAK ETTİKLERİNİZİ SİZLER İÇİN UZMANINA SORDUM!**

Hepinize merhaba arkadaşlar, ben Uluslararası İlişkiler Bölümü 1. Sınıf öğrencisi Hilal Aytan bu yazıyı hem bölüm başkanımız olan hem de akademik hayatının birçoğunu yurt dışında özellikle de Fransa'da geçiren Ayşe Gülce Uygun hocanın yardımı ile hazırladım. Ondan öğrenecek çok şeyimiz var :) Öncelikle röportaj teklifimi kabul edip hem benim gibi bölüme yeni başlayan öğrencilere yol gösterdiği için hem de bölümümüzü merak eden öğrencilere ışık tuttuğu için çok teşekkür ediyorum. Hazırsanız birçok öğrencinin merak ettiği sorularımızla başlayalım:

Hilal: Sizce Uluslararası İlişkiler Bölümü nedir ve niçin okunmalıdır?

Ayşe Gülce Uygun: Uluslararası İlişkiler Bölümü, devletler ve devlet dışı aktörler arasındaki siyasi, tarihsel, ekonomik ve sosyal kültürel ilişkileri inceleyen bir bölümdür. Bu bölümde öğrenciler, küresel güç dengeleri, dış politika, uluslararası kuruluşlar, uluslararası hukuk, uluslararası güvenlik, göç, insan hakları gibi konularda tarihsel ve güncel perspektiften teorik bilgiler edinirler. Uluslararası İlişkiler mezunları bu konularla ilgili birçok alanda çalışabilirler. Bölüm mezunlarımızın diplomatik misyonlarda, dışişleri bakanlığında, uluslararası kuruluşlarda, akademide, sivil toplum örgütlerinde ve hem yurt içinde hem yurtdışında kamu ve özel sektörde çok geniş kariyer olanakları bulunmaktadır.

Hilal: Neden Uluslararası İlişkiler okumayı tercih ettiniz, bölüme ilk başlarken hedefleriniz neydi, gerçekleştirebildiniz mi?

Ayşe Gülce Uygun: Uluslararası İlişkiler çok isteyerek tercih ettiğim bir bölümdü. Bölümde sunulan çok disiplinli ders yelpazesi, sonrasında geniş iş imkanları, en az bir yabancı dile tam hakimiyeti teşvik etmesi açısından, mezuniyet sonrası için çok güzel bir altyapı oluşturduğunu ve dahası tam bir genel kültür bölümü olduğunu düşünüyorum. Bölüme başlarken tek bir hedefim yoktu ancak hedeflerimin bir kısmını gerçekleştirdim diğer kısmını ise gerçekleştirmek üzere yol alıyorum diyebilirim.

Hilal: Uluslararası İlişkiler okuyan öğrencilere tavsiyeleriniz nelerdir? Ne kesin olarak yapılmalı veya yapılmamalı dedikleriniz şeyler nelerdir?

Ayşe Gülce Uygun: Çok sayıda önerim olabilir ancak öğrencilerimize kritik önemde gördüğüm iki temel tavsiyem olacak. Birincisi en az bir yabancı dil (ve mümkünse iki yabancı dilde)

HİHAL AYTAN**ULUSLARARASI İLİŞKİLER DİSİPLİNİ HAKKINDA MERAK ETTİKLERİNİZİ SİZLER İÇİN UZMANINA SORDUM!**

akademik ve iletişim becerilerini birinci sınıftan itibaren geliştirmeye gayret etmeleri ve mezun olduklarında yabancı dil açısından gerekli yeterlilikte olmaları. İkincisi ise dünya gündemini sürekli bir şekilde takip etmeleri. Bu ikisi uluslararası ilişkiler disiplini için en önemli gördüğüm hususlar.

Hilal: Öğrenimlerinin bir kısmını sizin gibi yurt dışında yapmak isteyen öğrencilere tavsiyeleriniz nelerdir?

Ayşe Gülce Uygun: Bu soruya öğrenim hayatını ikiye bölerek cevap vereyim. Birinci kısım lisans eğitimi sürecinde yurtdışı eğitimi. Ben lisans dönemimde Erasmus değişim programı ile Hollanda Maastricht Üniversitesi'nde eğitim gördüm. Lisans eğitimi sürecinde değişim programlarını takip etmek ve sunulan imkanlardan yararlanmak önemle tavsiye edeceğim bir konu. Hem kişisel tecrübem hem de akademisyen olarak gözlemim bir kere böyle bir deneyimin parçası olduktan sonra devamını getirmek isteği yönünde. Bu da bizi cevabımın ikinci kısmına getiriyor: lisansüstü eğitim. Lisans değişim programı süreci sizi bu yolda yurtdışında devam edip etmeme konusunda bilgili ve tecrübeli hale getirmiş oluyor. Bu sebeple, lisans eğitimi sürecinde yurt dışı imkanlarını (değişim programı, burslar, staj, yaz okulları, vs.) takip etmelerini ve deneyim kazanmalarını tavsiye ederim. Bölüm hocaları olarak tüm bu konularda her zaman her desteğe hazır olduğumuzu da bu vesile ile hatırlatmış olayımJ

Hilal: Yurt dışında eğitim görebilmek için ileri seviyede dil bilinmesine gerek var mıdır? Bu konuda endişeleri olan öğrencilere ne gibi tavsiyelerde bulunursunuz?

Ayşe Gülce Uygun: Yurt dışında eğitim görülecek dile hakimiyet oldukça önemli bir konu. Bizim bölümümüz açısından önemi daha da artıyor. Uluslararası İlişkilerde ne söylediğimizle birlikte nasıl söylediğimiz, diplomatik üslubun inceliklerine hâkim olabilmek de oldukça önemli. Bu açıdan öğrencilerimize birinci sınıftan itibaren yabancı dil konusuna hassasiyet göstermelerini tavsiye ederim. Bölüm derslerimizin yüzde yüz İngilizce olması ve dört yıl boyunca ikinci bir yabancı dilde eğitim sunulması büyük bir avantaj. Bunun farkında olarak ve derslerle sınırlı kalmayıp gündemi yabancı kaynaklardan takip ederek ilerlemek önemli.

HİHAL AYTAN**ULUSLARARASI İLİŞKİLER DİSİPLİNİ HAKKINDA MERAK ETTİKLERİNİZİ SİZLER İÇİN UZMANINA SORDUM!**

Hilal: Fransa, öğrencilerin hem okuyup hem ek gelir sayılabileceği bir ülke midir? Siz ek gelir sağlamak için herhangi bir faaliyette bulundunuz mu?

Ayşe Gülce Uygun: Ben Fransa'daki lisansüstü eğitimimi devlet bursu ile tamamladım. Benim okuduğum dönemde devlet burslu statüm ek bir işte çalışmama izin vermiyordu. Ancak, elbette yurtdışında eğitim sürecinde hem çalışılıp hem eğitim alınabilir. Her ülkenin öğrencilere verdiği oturma izni belirli bir saat çalışabilme hakkı da sağlamakta. Yasal olarak bu Fransa'da da mümkün.

Hilal: Yüksek lisans ve doktoranızı neden Türkiye'de değil de Fransa'da yaptınız? Fransa'nın sağladığı farklı avantajlar mı vardı, varsa neler?

Ayşe Gülce Uygun: Uluslararası İlişkiler disiplini doğası gereği farklı ülkeler hakkında bilgi sahibi olmayı ve farklı kültürleri tanımayı gerekli kılan bir alan. Bu açıdan, eğitim hayatını lisansüstü düzeyde devam ettirmek isteyen öğrencilerimize yurt dışı imkanlarını takip etmelerini ve bu kültürleri yerinde yaşayarak tecrübe etmelerini tavsiye ederim. Ayrıca her ülkenin kendine has eğitim sistemi sayesinde akademik olarak farklı perspektifler edinmek kariyerimde bana oldukça fayda sağlıyor. Master ve doktora tezimi Fransızca yazmış olmak, literatüre bu dillerde de hâkim olmamı sağladı. İngilizce ve Fransızca özellikle diploması, akademi ve araştırma açısından halen günümüzde önemi koruyan iki dil ve bu açıdan da faydasını görüyorum.

Hilal: Siyaset Bilimi üzerine doktora yapmış olmak hem akademik hem sosyal hayatınızda ne gibi avantajlar ve dezavantajlar sağlıyor?

Ayşe Gülce Uygun: Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler birbirini tamamlayan iki alan. Fransa'da benim doktora eğitimimi tamamladığım Sorbonne Üniversitesi'nde Uluslararası İlişkiler disiplini Siyaset Bilimi'nin bir alt alanı olarak görülüyor ve bu sayede daha geniş bir perspektif sağlıyor. Akademik olarak katkısının yanı sıra, yaşadığımız toplumda sorumlu, duyarlı, hak, özgürlük ve yükümlülüklerin farkında bireyler olmak için faydalı bir alan olduğunu düşünüyorum. Herhangi bir dezavantajı olduğunu düşünmüyorum.

Hilal: Kariyer planlamanızı hangi aşamada belirlediniz? Bunu yaparken nelere öncelik verip göz önünde bulundurdunuz?

HİLAL AYTAN**ULUSLARARASI İLİŞKİLER DİSİPLİNİ HAKKINDA MERAK ETTİKLERİNİZİ SİZLER İÇİN UZMANINA SORDUM!**

Ayşe Gülce Uygun: Mezun olana kadar yaz tatillerinde yaptığım stajların kariyer planlamamda çok faydasını gördüm. Bizim öğrencilerimizde olduğu gibi benim mezun olduğum Dokuz Eylül Üniversitesi Uluslararası İlişkiler bölümünde de staj zorunlu değildi. Ancak ben her sene kamu ve özel sektörün farklı alanlarında staj yaparak bu işlerin bana uygun olup olmadığını görme fırsatı yarattım. Eleme yöntemi ile, mezun olduğumda biliyordum ki staj yaptığım hiçbir yerde çalışmak istemiyordum. Bu durum beni akademik kariyer yolunda ilerlemem için teşvik etti. Ne yapmak istediğimizi net bir şekilde bilemiyorsak, ne yapmak istemediğimiz konusunu netleştirmek naçizane bir öneri olabilir.

Hilal: Şu anda akademik anlamda olmak istediğiniz yerde misiniz?

Ayşe Gülce Uygun: Akademik kariyer her daim öğrenci olmayı gerektiren ve bitmeyen bir yolculuk diye düşünüyorum. Olmak istediğimiz yerden çok yolda olmak ve o yolda edindiğimiz bilgi, birikim ve tecrübeleri cebimize koyarak ilerlemek en önemlisi. Bu yolda ilerleyen bir öğrenci olarak evet istediğim yerdeyim diyebilirim.

Sorularımız bu kadardı. Umarım Uluslararası İlişkiler Bölümüyle alakalı kafanızı kurcalayan sorulara cevap bulabilmişsinizdir. İlerleyen senelerde hepinizi bu bölümde görmek dileğiyle.

KEMAL ÖZDEMİR-BEYZA KARABIYIK

BANGLADEŞ'TEN ÇOMÜ'YE: ULUSLARARASI ÖĞRENCİLERİMİZDEN ARİF'E SORDUK!

Okulumuz uluslararası ilişkiler öğrencilerinden olan ve Bangladeş'in Rajshahi şehrinden ülkemize okumaya gelen Arif ile bir röportaj gerçekleştirdik ülkemiz, şehrimiz ve okulumuz hakkında görüşünü aldık.

Okulumuz bünyesinde uluslararası öğrencilerin sayısı her geçen sene artmakta, yapmış olduğumuz röportaj ile birlikte bu öğrencilerin sorunlarına ve gelen öğrencilerin sorularına yanıt bulmaya çalıştık.

1-Arif bize kısaca kendinden bahseder misin?

Arif: Benim adım Arif Khan 26 yaşındayım. Bangladeş'den geliyorum. Türkiye'ye geleli 7 sene oldu. ÇOMÜ de uluslararası ilişkiler 3. Sınıf öğrencisiyim.

2-Bu bölümden mezun olduktan sonra ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Arif: Bölümden mezun olduktan sonra özel sektörde çalışmayı düşünüyorum. Bunun yanı sıra diplomat olma hayalim de var. Özel sektörün çalışma şartlarını daha rahat buluyorum. Ayrıca, özel sektörde kendime daha fazla zaman ayırabileceğimi düşünüyorum ve bu sektörün çalışma alanı çok daha geniş. Bir de maaş beklentisi olarak özel sektörün beklentilerimi daha iyi karşılayacağını düşünüyorum.

3-Neden bu ülkeyi ve bu şehri tercih ettin, bu süreçte seni neler etkiledi?

Arif: Çanakkale küçük ve konforlu bir şehir. Daha önceden Ankara'da da bulundum ve Çanakkale'nin konforu bu süreçte önemli bir rol aldı. Ayrıca okulun konumu da çok etkili oldu. Bunun dışında kendi ülkemde orta okul yıllarında Mustafa Kemal Atatürk ve Türkiye hakkında dinlediğim şeyler tercih sürecimi etkiledi.

4-Buraya geldiğinde karşılaştığın en büyük sorun neydi ve bunu nasıl çözdün?

Yaşadığım ilk sorun dil konusunda oldu. İlk birkaç ay zorlandım. Bunun dışında Çanakkale'de ulaşım konusunda da çok sorun yaşadım. Ayrıca yemek konusunda da benim ülkeme göre yemeklerin daha az baharatlı oluşu ilk etapta benim için sorundu ama şu an Türk yemeklerine çok daha alışmış durumdayım.

5- Senin ülkenden veya farklı bir ülkeden buraya gelmeyi düşünen öğrencilere ne tavsiyeler verirdin?

KEMAL ÖZDEMİR-BEYZA KARABIYIK**BANGLADEŞ'TEN ÇOMÜ'YE: ULUSLARARASI ÖĞRENCİLERİMİZDEN ARİF'E SORDUK!**

Türkiye'ye ve Çanakkale'ye gelecek öğrencilerin buranın kültürünü ve tarihini öğrenmesi, üniversite hakkında araştırma yapması iyi olacaktır. Ayrıca birkaç kelime de olsa dil öğrenmesi çok faydalı olacaktır.

6- Burada kendi kültürüne yakın bulduğun şeyler var mı?

Öncelikle Türkiye'nin misafirperverliği ve sıcakkanlı oluşu bana ülkemi anımsattı. Türkler gibi biz de çok fazla çay tüketiyoruz ve bazı yemeklerin birbirine olan benzerliği de burada bulduğum ortak noktalardan biri. Ayrıca Bangladeş de tıpkı Türkiye gibi müslüman bir ülke olduğu için birçok açıdan kültürel ortaklığı burada gördüm.

7- ÇOMÜ hakkında neler söylemek istersin, düşüncelerin neler?

Daha önce de dediğim gibi okulun konumu ve manzarası beni gerçekten etkiledi. Kütüphanenin 7/24 açık olması ve ödünç kitap alma süresinin 1 ay olması önemli. Ayrıca okulumuzda birçok uluslararası öğrencinin olması etkileşim açısından çok iyi. İngilizce eğitim avantajımızın da olması çok önemli. Bunun dışında okulun sosyal aktivitelerde biraz daha etkin olmasını isterdim. Okul içindeki ulaşımın daha kolay olması gerektiğini düşünüyorum.

HAYATIN İÇİNDEKİ FAKÜLTE: BEKLENTİLER, ÖNYARGILAR VE GERÇEKLER

Üniversiteye başlamadan önce üniversite hayatını, kampüse, fakülteye ve bölüme atacağınız ilk adımınızı, sahip olacağınız yeni arkadaşlarınızı ve hocalarınızı düşündüğünüz oldu mu? Bu düşünceler herkes gibi beni de heyecanlandırır, kaygılandırır ve motive ederdi. Çünkü sıfırdan yepyeni işlere kalkışmak fevkalade heyecan verici olsa da rahatsız edici bir taraf da taşıyor. Özellikle üniversiteye başlamanın rahatsız edici yanları daha fazla. Liseden apayrı olarak çoğumuzun şehir değiştirerek adım attığı, sadece akademik olarak değil sosyal olarak da aktiflik gerektiren, hem akışa ayak uydururken hem kendimizi bulmaya çabalayıp duracağımız bir serüven bu. Ben bu serüvene önyargılarımı yıkararak başladım. Evet, önyargı insanı kapsamlıca düşünmekten kurtaran çok kolay bir duygu. Ancak size verilen fırsatları değerlendirip kendinize uyarlayabileceğinizi, çıktığınız bu uzun soluklu yolculukta karşınıza gelebilecek sayısız seçenek olduğunu fark ettiğinizde inanın o bütün önyargılarınızdan kurtulacaksınız. Bu bağlamda bahsettiğim o fırsatların her zaman size altın tepside sunulmayacağını kendinizin de çabalayıp o fırsatları arayıp bulmanız gerektiğini söylemeden geçemeyeceğim. Peki henüz yeni birinci sınıfa geçmiş bir öğrenci olarak ben ne umdum ne buldum? Hiç istemeyerek bu bölüme ve şehre geldiğim göz önünde bulundurulursa pek de büyük beklentiler içine girmemiştim. Ama önünüze yığılan engelleri birer fırsata çevirebilme imkânı size sunulduğunda, kendi potansiyelinizi görüp her şeyden şikayet etmeyi bırakıp ve bu potansiyeli doğru şekilde kullanabildiğinizde, o beklentileriniz çok da ilk planda durmuyor. Tabi bir de kütüphanede köşeden dönerken birisiyle çarpışıp dökülen kitapları toplarken tanışacağınıza yönelik beklentileriniz varsa kendinizi birden hukuk, ekonomi, politika ve tarih derslerinde boğulurken bulmanız biraz hayal kırıklığı olabilir. Ne yazık ki gerçek hayatta işler o kadar masalsı işlemiyor. Bu arada saydığım derslerde kastettiğim şey, bu derslerin size yüklediği sorumluluk, derslerin katlanılmaz oluşu değil. Çünkü hayatımızın çok büyük bir parçasını oluşturan bu alanları boğucu olarak nitelendirmek pek doğru olmaz. Bu alanları birer ders olarak alıp daha kapsamlı ve detaylı bir bakış açısıyla takip etmenin verdiği hazzın bir bedeli var; bazen boğulacakmış hissi yaşatan bir yoğunluk.

HAYATIN İÇİNDEKİ FAKÜLTE: BEKLENTİLER, ÖNYARGILAR VE GERÇEKLER

Aslında hayatımızın o kadar çok içinde ve yaşamımızla bütünleşmiş dersler ki bunlar varlıklarını bile fark etmiyoruz. Halbuki televizyonu açıp bir haber kanalı izlerken, alışveriş sonrası faturaları kontrol ederken veya karşılaştığımız bir haksızlık karşısında hakkımızı savunurken; birer politikacı, ekonomist veya hukukçuya dönüşebiliyoruz. Tabii gerçekten de bu denli bilgili miyiz bu alanlarda, tartışılır. Şahsen günlük hayatta çok fazla karşımıza çıkan, bir diğer deyiş ile maruz kaldığımız ve her yerde herkesçe konuşulan bu kavramların; o kadar da iyi bilinmediğini, üstelik bilinenlerin de yanlış bilindiğini düşünüyorum. Ülkedeki ekonomik krizlerin, adalet ve hukukun göz ardı edildiği davaların, mülteci sorunlarının, bizi ateş çemberine alan sınırlarımızdaki bitmek bilmeyen karışıklıkların her vatandaşı birer minik politikacıya çevirdiği doğru. Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrencisi olmak bir yana, bilinçli birer vatandaş olarak bunlara tabii ki kayıtsız kalmamalı, geçmişimizi bilmeli ve günümüzde de neler olup bittiğini takip etmeliyiz ki geleceğimizi bu doğrultuda geçmişten çıkarttığımız dersler üzerine inşa edebilelim. Fakat günümüzde her bilgi doğruluğu kesinleşmeden son hızıyla yayılabiliyorken, medya insanı istediği gibi yönlendirebiliyorken, kulaktan dolma haberler halk arasında muazzam kabul görüyorken (buna dünyanın beşli çete tarafından yönetildiğine inanan büyük çerçeveyi görmeyi başarmış kişiler de dahil) bizim işimiz de hayli zorlaşıyor. Bu yüzden çok bilmenin değil de doğru bilmenin önemine odaklanırsak bizim yarar göreceğimiz gibi bu yanlışların da önüne geçmenin adımlarını atmış oluruz. Aynı zamanda neyi ne kadar bildiğimizi de sorgulamamız gerek. Mesela ben kendimi, haklarını bilen, hukukla da ilgili biri olarak görüyorken ilk hukuk dersinde hukuk ve adalet farkını bile bilmediğimi anladım. Oysa hukuk, toplum düzeni için gelişen kurallar sistemi bütünüyken adalet; eşitlik ve ahlaka dayalı bir kavramdır. Bu gibi bilinmesi gereken temel konular sadece hukuk alanıyla da kısıtlı değil. Diğer alanların konuları ve detayları daha içerik odaklı bir başka yazının konusu. Bakarsınız bunları bir başka yazıda ele alıp tartışırız.

Herkesin beklentilerinin karşılandığı, kendini kanıtlamaktan çekinmediği, öğrenirken eğlenebildiği, ilgi alanlarını ve yeteneklerini tanıyabildiği, hayatı daha yaşanabilir kılan yeni şeyler denediği, geçmişine, tarihine sırt çevirmediği ve sürekli doğru bilginin peşinde olduğu bir öğrencilik hayatı ve bir ömür geçirmesi dileğiyle.

2023-2024 Eğitim Yılı 1. Dönem

SBF ÖĞRENCİ BÜLTENİ

İŞLETME BÖLÜMÜ

İÇİNDEKİLER

ARŞ.GÖR. RUMEYSA ARMUTÇU
(İŞLETME Bölüm Editörü)

Sevgili arkadaşlar,

İlk sayımızdan hepinize merhaba!

Öğrenci bültenimizin ilk sayısı, farklı bölümlerden öğrenci arkadaşlarımızın çeşitli konularda kaleme aldıkları metinlerden oluşuyor. Onlar merak ettikleri ve ilgilendikleri birçok konuya dair düşüncelerini bu metinler aracılığıyla okuyucularına aktarmak istediler. Her bir öğrencimizin özgün bakış açısı bültenimiz için çok değerli. Sizler de bültenimize göndereceğiniz yazılarla kendi bakış açınızı ortaya koyabilir, okuyucularınızla deneyimlerinizi ve hedeflerinizi paylaşarak birbirinizi etkileyebilir ve motive edebilirsiniz.

Yazar arkadaşlarımızın sesini, duygularını, düşüncelerini ve yaratıcılığını yansıtan bu metinlerin, Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrencileri arasında bir bağ kurulmasına katkı sağlamasını diliyorum, okuyuculara keyifli okumalar diliyorum.

Saygılarımla,